

Priprave na odprtje **stalne muzejske zbirke v Dobrepolju**

Stalno muzejsko zbirko v prostorih Jakličevega doma pripravlja etnologinja Anka Novak. Obsegala bo več sklopov: Jakličevo spominsko zbirko, predstavitev ljudske umetnosti v Dobrepolju in prikaz notranje opreme dobrepoljske hiše. Stalna muzejska zbirka bo predvidoma odprta ob občinskem prazniku, ki ga občina praznuje 6. decembra.

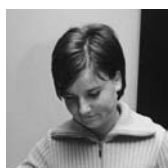
Stran **9**

INTERVJU: **TONE PAVČEK**

Življenje je neskončen in izreden dar

.....
stran 13

INTERVJU: **VERONIKA ZAJEC**

Zvok violinskih citer ne bo zamrl

.....
stran 15

15-letnico osamosvojitve smo proslavili tudi v naši občini

Prireditev je bila na predvečer dneva državnosti v Zagorici, združena s praznovanjem 75-letnice tamkajšnjega prostovoljnega gasilskega društva. Med najbolj zanimivimi točkami je bil nastop družine Erčulj (na fotografiji).

stran **4**

STOLARNA DOBREPOLJE

80 let med vami

Sedaj z novo blagovno znamko DOM

POHIŠTVO PO MERI

Brez strpnega dogovora pa tudi brez odločitve se ne da narediti nič

Piše: župan **Anton Jakopič**

Zdi se mi, da si delo na občini kdo predstavlja bolj na lahkno, kot je v resnici, vsaj tako je zaznati v nekaj (predvolilnih) člankih, v nekaj zadnjih številkah Našega kraja. Kdor pa se je kaj bolj podrobno spustil v občinski delavnik in v zadolžitve posameznih ljudi na občini, je lahko hitro ugotovil, da gre za večplastno delo, ki je običajno zelo vezano na določene roke in mnogokrat zelo odvisno od mnogih dejavnikov. Predvsem je vezano na predpise in zakone in na politično voljo v občinskem svetu. Delo občinske uprave je v mnogočem odvisno od dela občinskega sveta v mnogočem pa tudi ne, ker mora uprava pač delati po zakonih. Župan je pri tem koordinator vseh aktivnosti in usklajevalec in tudi edina odgovorna oseba za izvajanje v občini. Saj vodi občinski svet in podpisuje njegove sklepe in tudi večino vseh odločitev v občini. Župan je tudi edini končni predlagatelj proračuna, ki ga potrdi potem občinski svet. Občinski svet mora mnogokrat sprejemati tudi odločitve, ki niso priljubljene. Še večkrat se to zgodi županu. Iz mnogih različnih mnenj in predlogov je potrebno na koncu potegniti črto in reči dovolj smo se usklajevali, sedaj pa je to tako. Nekateri bi se namreč usklajevali in predvsem kritizirali do onemoglosti. Nalašč sem napisal kritizirali. Če namreč predlagas konstruktiven predlog, ga je mogoče usklajevati, če samo kritiziraš brez nasprotnega predloga, ni kaj usklajevati. V takem primeru mora pač pasti odločitev. Pri odločitvah, ki jih mora sprejeti občinski svet, je to volja večine občinskih svetnikov, ki so bili izvoljeni in so za to dobili mandat od volivcev. V večini operativnih zadev pa mora odločiti župan, takrat je to pač volja župana, saj je zato tam in izvoljen, da odloča. Res slabo bi bilo za občino, če se župan ne bi upal, prvič — odločiti, drugič, to odločitev izpeljati. Brez odločitve, takšne ali drugačne, se ne bi naredilo nič. So tudi zade-

ve, ki se jih iz takšnih ali drugačnih razlogov ne da rešiti ali se jih ne da rešiti zelo na hitro. Včasih ni ne občina ne župan pristojen za rešitev posamezne zadeve, včasih preprosto zadeve ni mogoče uskladiti. Če analiziram samega sebe in svoje odločitve in jih primerjam z odločitvami drugih županov, prav gotovo nisem eden tistih, ki bi za vsako ceno uveljavljal svojo voljo, nisem pa tudi tisti, ki bi, za ljubi kruhek ali za to, da me ne bo kdo kritiziral, vrigel puško v koruzo in ne bi rekel bobu bob, neumnosti pa neumnost. Včasih mi kdo reče, če ne boš tega in tega naredil, ne boš več župan, te ne bomo volili, ali pa — dala te bom v časopis itd. Ne eno ne drugo me popolnoma nič ne gane. Če vem, da je prav, bom nekaj odločil, vi volivci boste pa presodili, ali delam prav ali narobe in me na volitvah ponovno izvolili ali pa ne. V vsakem primeru boste imeli volivci prav. Po drugi strani, če zadeve ne morem rešiti, jo preprosto ne morem. So namreč zadeve, ki jih župan ne more rešiti, tudi če bi jih rad. Zelo rad se posvetujem z vsakim, ki želi dati konstruktiven predlog. Zelo težko pa je ustreči vsem. Za nekoga je pomembno to, za drugega pa drugo. Eni bi porabili ves denar za tekoče zadeve, drugi niti tolarja. Pri odločitvah moram vedno plavati nekje vmes, vendar sem vedno za to, da naredimo kaj novega in to čim bolj otipljivega. Za vse pa je potreben denar, ki pa ga je zelo težko dobiti. Za določene stvari moledujemo in se prijavljamo na razpise več let, da pride do kakšnega premika. Prav letos, kot izgleda, bomo premaknili določene zadeve, ki smo jih pripravljali več let. Podpisali smo pogodbo za urejanje pločnika in osrednjega dela Vidma skupaj z državo. Država sicer letos ne bo zagotovila dovolj sredstev za dokončanje celega projekta, vendar začelo se bo in upam, da bo vsaj križišče v centru urejeno in tudi prostor za avtobusno postajo bo dobil svojo podobo. Po-

godba je podpisana za cesto proti domu za ostarele tudi tukaj smo dobili del nepovratnih sredstev od države. Komasaacija je odobrena, takoj smo šli v razpis za izvajalca. Predvidoma septembra se bo začelo z delom. Vse kaže, da bo tudi toplovod, po zares garaških nekaj mesecih intenzivnega dela, stekel. Če vse seštejem, gre za več kot 200.000.000 SIT dopolnilnega denarja, ki bo prišel v občino. To ni mačji kašelj in za to je potrebno ogromno energije. Cel kup projektov pa stoji predvsem zaradi pomanjkanja denarja. Kot na primer 250.000.000 SIT vredna čistilna naprava. Na vsak razpis se bomo prijavi samo, če bo kje kakšen in jo bomo gradili, ko bo denar. Če iskreno pomislim, koliko energije stoji za vsem tem, da nekaj dobiš, je res zelo obrobno, komu kdo kima. Jaz bom pokimal vsakemu, ki bo prišel k meni pa bo rekel. Župan imam veze ali pa možnost, da pripeljem toliko in toliko denarja za ta projekt, če ga boš podprl. Seveda z veseljem, če bo tudi denar, samo govorjenje pa ne prinese nič. Za rešitev kakšne drobne stvari pa ni potrebno čisto nič denarja ali pa zelo malo, potrebna je predvsem dobra volja. Morda pa bi se danes dotaknil prav tega, kar nisem mogel oziroma tudi kot občina v celoti nismo mogli rešiti ali hitreje premakniti. Morda pa celo samo izgleda, da nismo naredili nič.

Zakaj na primer še ni zaživela obrtna cona? To je obširna tema, o kateri pišem na drugem mestu.

Potem vprašanje turizma. Tudi tukaj bi nekateri radi dopovedali, kaj vse naj bi še naredila občina. Prav gotovo bi lahko še več, toda z ljudmi, ki so obremenjeni z vsem mogočim, smo tudi do sedaj zelo veliko naredili, pa spet ni kaj veliko pokazati. Iz kraja, ki o turizmu ni imel pojma narediti turistični kraj v desetih letih, je tudi velika iluzija. Sam sem bil na primer pobudnik ustanovitve Turističnega društva Dobropolje. Potem je nastalo še Turistično društvo Podgora. Oba se trudita vsak po svojih močeh, vendar je to vse na plečih brezplačnih navdušencev. Še vedno čakamo in iščemo prvega, ki bo izrazil interes, da bi poskušal s turizmom nekaj zaslužiti. Tega bomo seveda z veseljem podprli. Predvsem za za-

četek kakšno turistično kmetijo ali vsaj ena soba za nočitve. Turizem so ljudje in samo ljudje z interesom in pripravljenostjo za konkretno delo bodo kaj dosegli. Občina se je tudi vključila v projekt po poteh dediščine, vabili smo prek 70 ljudi na različne sestanke in izobraževanja, izdelali nekaj prospektov. V Jakličevem domu pripravljamo turistično pisarno, postavljen je dokumentacijski center Franceta in Toneta Kralja. V zaključni fazi je spominska soba Franja Jakliča in etnološka zbirka. Kar intenzivno smo pomagali Turističnemu društvu Podgora: cesta, prenos zemlje v trajno uporabo, pomoč pri vzpostavitvi učnih poti. Turističnim društvom dajemo tudi redne letne subvencije. Pripravljamo informacijske table za vsako vas. Na vsak način želimo urediti Podpeško jamo itd. Vse to v pomoč in za afirmacijo kraja in občine kot celote. Toda še vedno mislim, da brez tega, da bo nekdo osebno začel, ne bo nič.

Po tem sta tu dva nerešena zapleta na vaških poteh. Eden v Četežu in drugi v Kompoljah. Oba sta odprta že vseh dvanajst let. Ne da se jih rešiti brez skupnega dogovora. To bi lahko ugotovili že vsi vpleteni. Tudi župan nima moči, da bi udaril po mizi in rekel tako bo, kot nekateri pričakujejo od mene. To bi lahko rešila sodišča, pa vidimo, da ne rešijo oziroma rešujejo zelo počasi. Odprtih je bilo že (pre)več pravnih, pa vse brez uspeha. Samo strpen dogovor vseh vpletenih, predvsem pa sosedov, bi zelo hitro rešil vse. In koliko denarja in živcev bi prihranili. Obe rešitvi sta tako rekoč na dlani, samo potrebno je sestopiti iz trona nedostopnosti in se v miru pogovoriti brez nasilja in zmerjanja, pa se bo rešilo.

Pogovoriti se v miru, to potrebujemo vsi. Ne pa govoriti drug mimo drugega, ampak drug drugemu in tudi drug drugemu podati roko v pomoč. To pa res potrebujemo, za dobro nas vseh in vsakega posebej.

Lepo pozdravljeni!

Vaš župan Anton Jakopič

Beseda urednice

V veselje mi je bilo delati z vami in za vas

Svet je poln negativne energije, podlosti in laži, a tudi poln kreposti. Velikih in majhnih. Predvsem majhnih, a zelo pomembnih za življenje. Srečanje s človekom, ki ga ceniš, prijazen nasmeh, drobna pozornost, zadovoljstvo ob izpolnjeni nalogi, lep sončen dan, pogled na pravkar vzcvetelo vrtnico na vrtu, naklonjenost, ki jo začutiš v pogovoru, prijazne besede ob naključnem srečanju, izrečena pohvala, lep občutek, da si nekomu ustregel, bežen spomin ki se ti utrne, drobne zaupljivosti kot dokaz, da si vreden zaupanja. In še in še. Take so stvari, ki so vtakane v življenje zato, da ga zmoremo preživeti. Vsako obdobje v življenju je lepo. Vsako ti da svoj pečat, te obogati, te s čim obdari. Nekaj da, a tudi kaj vzame. In v življenju se venomer od nečesa poslavljamo, Takšno življenje pač je.

Zakaj tak uvod? Ker se tudi zame se pravkar končuje neko obdobje in ob takih priložnostih ne gre brez čustev. Z redno julijsko oziroma naslednjo predvolilno številko se po malo manj kot dvanajstih letih poslavljam kot urednica »Našega kraja«. Gre za povsem osebno in dokončno odločitev. V vseh teh letih sem poskušala kar najbolj odgovorno in z veseljem opravljati svoje delo in vam prek časopisa prinesiti na vaše domove utrip življenja, ki ga živimo v občini.

Odhajam z upanjem, da mi je to v precejšnji meri uspelo. Šteje pa seveda vaše mnenje, spoštovani bralci. Ko v teh dneh urejam fotografije in material, ki se ga je kar precej nabralo v teh letih, se me, priznam, loteva kar malo nostalgije. Po časih, ki so bili zame kot novinarko in urednico naporni, vendar lepi. Vsakodnevna dinamika, nova poznanstva, nepresta-

no brskanje po publikacijah in virih, iskanje podatkov, idej, usklajevanje vsakodnevnih obveznosti, hitenje na sestanke, prireditve, srečanja itd. Vmes pa urejanje in priprava naslednje številke. Bilo mi je v veselje delati z vami in za vas. Tu ne smem pozabiti vseh ostalih v uredništvu in vseh dopisnikov, ki ste mi s svojimi občasnimi prispevki in sodelovanjem v rednih rubrikah pomagali popestriti vsebino našega časopisa. Hvala vsem.

Dolžna sem vam še nekaj informacij. Vsakoletni poletni odmor (avgustovska številka ne izide) se bo letos verjetno nekoliko podaljšal, izid predvolilne številke pa bo prilagojen datumu občinskih volitev. Če drži predlagani datum občinskih volitev (predviden je 22. oktober), bo izid naslednje (predvolilne) številke namesto konec septembra 13. oktobra. To pomeni, da je treba predvolilne oglase in prispevke oddati že do 2. oktobra. Ker bo obseg predvolilnih strani zagotovo obsežen, vas prosim, da za naslednjo številko ne pošiljate prispevkov v redne in ostale rubrike, ker bodo v njej zaradi pomanjkanja prostora lahko objavljene le najnujnejše informacije in obvestila. Vse ostale prispevke pa prihranite za številke, ki bodo izšle po volitvah. V vmesnem času pa bo po predpisanem postopku imenovano tudi novo uredništvo, ki mu želim veliko uspehov pri urejanju našega glasila v prihodnje. Vsem pa želim lepo poletje in naj vas ne greje le poletna vročina, ampak predvsem lepe misli in prijazni ljudje.

Lukrecija Sterle

15-letnico osamosvojitve smo proslavili tudi v naši občini

Na predvečer dneva državnosti in praznovanja 15-letnice osamosvojitve, ki so jo na veličasten način proslavili v naši prestolnici, je bilo slovesno vsepovsod po Sloveniji. Praznovali smo tudi v naši občini. Prireditve so pod pokroviteljs-tvom občine pripravili vaščani Zagorice.

Mihaela Steklasa

Zagoričani so praznovanje združili z gasilskim praznikom - 75-letnico tamkajšnjega prostovoljnega gasilskega društva, zato je bila praznična podoba, v katero se je odela vas tisto sobotno popoldne, še veličastnejša. Gasilci so se v prazničnih uniformah in s prapori gasilskih društev zbrali pred gasilskim domom, kjer je bila najprej krajša slovesnost ob blagoslovitvi freske sv. Florjana na gasilskem domu, potem pa so gasilci iz vseh društev

skupaj z občani in ob igranju godbe odšli v slovesnem sprevodu na osrednje prizorišče. Tu je najprej potekala slovesnost ob 75-letnici gasilskega društva z govori in podelitvami priznanj, drugi del prireditve pa je bil namenjen proslavi ob državnem prazniku - 15-letnici samostojne slovenske države.

Voditelja Marija Žnidaršič in Jože Babič sta se z mislimi naših pesnikov in pisateljev ter razmišljanjem o domovini, jeziku, družini in narodni zavesti sprehodila skozi kono-

logijo slovenske državnosti. Beseda je prehajala v pesem. Tisto pesem, ki je skozi zgodovino pomagala h krepitvi narodne zavesti in ohranjanju izročila prednikov. Nastopili so legendarni Zagoriški fantje, moški pevski zbor, Laura in Lucija na kitari in flavti, vrtec Ringaraja z mentoricami iz Zagorice, ki se trudijo z otroki ohranjanju ljudsko izročilo, harmonikarja Andrej in Primož, pevka Simona Štrubelj in ko je ob koncu nastopila še Primoževa družina, ki goji in ohranja družinsko ljudsko petje, smo začutili, da je bila proslava ob tako pomembni obletnici v vasi, ki je tako rekoč zibelka dobrepolske kulture in ljudskega izročila, zato je sporočilo prireditve odmevalo še pristneje. Vas je prek bratov Kralj prispevala pomemben delež slovenski kulturi in prek prednikov in sodobnikov, ki ohranjajo ljudsko petje, prispevala h krepitvi narodne zavesti in ohranjanju kulturne dediščine. Sedanji rod to zavestno goji in ohranja tudi dandanes. To je v svojem slavnostnem go-

Na prizorišču so bili zbrani gasilci iz vseh sedmih društev.

Svečan sprevod od gasilskega doma do prizorišča »na luži«

Vodstvo PGD Zagorica in GZ Dobropolje

Zagorški fantje

Moški pevski zbor Rafko Fabiani

Lucija Erčulj in Laura Sadar

Vrtec Ringaraja

voru poudaril tudi župan Anton Jakopič. Spomnil pa je tudi na zgodovinske dogodke pred 15. leti in se spraševal, kaj nam pomeni slovenstvo danes. Izrazil je bojazn, da iz kolektivism, značilnega za prejšnji sistem, prehajamo v drugo skrajnost – individualizem, kar za razvoj nekega naroda prav tako ni dobro. Vendar pa je ob vsem, kar smo dosegli v teh letih v državi in občini, v njegovem govoru prevladoval optimizem.

Proslava se je zaključila ob zvokih evropske himne, ki so jo zaigrali dobrepoljski godbeniki, za zabavni del prireditve, ki se je nadaljevala v večernih urah, pa so poleg zagoriških gasilcev poskrbeli člani ansambla Zelena dolina. ♦

Voditeljica Marija Žnidaršič in pevkva Simona Štrubelj

Slovesnost ob praznovanju 75-LETNICE PGD Zagorica

PGD Zagorica **Janez Lenarčič**

V Zagorici je 24. 06. 2006 potekala slovesnost ob 75-letnici delovanja društva, hkrati pa tudi proslava občine Dobropolje ob dnevu državnosti. Prireditve se je pričela z zborom gasilskih enot GZ Dobropolje in Godbe Dobropolje pred gasilskim domom v Zagorici. Sledil je blagoslov freske na pročelju gasilskega doma v Zagorici in parada do osrednjega prireditvenega prostora »na luži«.

Predsednik društva je v uvodnem nagovoru poudaril da delovanje gasilcev v Zagorici že od same ustanovitve društva vaščane povezuje in pozitivno vpliva ne samo na razvoj gasilstva ampak celotne vasi. Glede na to, da je v društvu veliko otrok pa se ni bati za prihodnost društva. Tudi predsednik GZ Dobropolje g. Jože Lenarčič in častni poveljnik g. Jože Zrnc sta izrekla priznanje društvu, saj je kljub temu, da je eno manjših v GZ Dobre-

polje v številnih pogledih lahko zgled ostalim društvom.

Na proslavi so bila podeljena tudi priznanja in odlikovanja najzaslužnejšim članom društva. Priznanja Gasilske zveze Slovenije so dobili:

- Jože HREN (Zagorica 42), Gasilsko odlikovanje GZS III. stopnje,
- Jože HREN ml. (Zagorica 27), Gasilsko odlikovanje GZS II. stopnje,
- Boštjan HREN, Gasilsko odlikovanje GZS, plamenica III. stopnje.

Podeljenih je bilo 8 priznanj GZ Dobropolje III. stopnje in 3 priznanja GZ Dobropolje II. stopnje. Glede na staž v društvu so člani prejeli tudi značke za dolgoletno požrtvovalno delo v društvu, trije starejši člani PGD Zagorica pa plaketo gasilskega veterana.

Sledila je občinska proslava ob dnevu državnosti. Slavnostni govornik je bil župan občine Dobropolje g. Anton Jakopič. V okviru prireditve so nastopili še:

- Zagorški fantje,
- MPZ Rafko Fabiani,
- Godba Dobropolje,
- Ljudski pevci in godci iz Zagorice,
- Mladi glasbeni talenti iz Zagorice,
- Vrtec Ringaraja.

Proslavi PGD Zagorica in proslavi ob dnevu državnosti je sledila veselica, na kateri smo se vsi Zagoričani še enkrat izkazali kot odlični gostitelji.

PGD Zagorica se zahvaljuje vsem sponzorjem, ki so finančno podprli našo prireditve:

- Stolarna Dobropolje d.d.
- For-Car d.o.o.
- Mizarstvo Erčulj Vincencij s.p.
- Kovinska galanterija Franci Žnidaršič s.p.
- Pekarna Blatnik d.o.o.
- Trio Zelena dolina
- Endovital, Anton Fabjan s.p.
- Občina Dobropolje

Posebna zahvala tudi g. župniku Francu Škulju za blagoslov freske, Mariji Žnidaršič za pripravo in vodenje programa, GZ Dobropolje, gasilcem, nastopajočim in vsem obiskovalcem, ki ste s svojo prisotnostjo počastili praznik gasilcev v Zagorici in praznik dneva državnosti. ♦

Zakaj še ni zaživela obrtna cona v Predstrugah?

Občina Dobrepolje ima poleg zemljišč v obrtni coni v Predstrugah po prostorskem planu opredeljeni še dve poslovni coni. Tako, da imamo celo tri. Ena je pri Stolarni, kjer poleg Stolarne že deluje nekaj podjetij in tudi še ni polna, druga je ta v Predstrugah, o kateri bo danes tekla beseda, tretja je v Strugah, kjer je tudi možno graditi na razmeroma dobri lokaciji ob cesti.

Župan **Anton Jakopič**

Zakaj torej še ni zaživela obrtna cona v Predstrugah, je vprašanje, ki ga večkrat slišimo. Tudi sam osebno sem si na primer naivno predstavljal, da jo bomo zaživeli v dveh treh letih, pa je nismo, kljub ogromno vloženi energiji. Več razlogov je. Glavni je vsekakor denar. Denar je vzrok večkrat. Prvič: lastniki pričakujejo preveč za svojo lastnino. To je gozdno zemljišče, na katerega je potrebno še veliko vložiti, da bo sposobno za gradnjo. Če je zemlja predraga, ni investitorjev. Drugič: ni dovolj privatnih investitorjev z interesom za gradnjo in z dovolj kapitala, da investicijo tudi izpeljejo. Tretjič: občina nima denarja, da bi lahko sama pokupila zemljišče in ga komunalno opremila, čeprav smo tukaj vložili tudi kar precej denarja. Opredelili smo prostor v prostorskem planu, sprejeli zazidalni načrt, ki žal ni najboljši, ker je pač narejen za neznanega investitorja, ker znanega ni bilo. Zakon pa zahteva za tak poseg zazidalni oziroma po novem lokacijski načrt. Vendar sprejet je in to že od 1999 leta. In od takrat dalje bi po tem zazidalnem načrtu že lahko delali, če ne bi bilo zgoraj naštetih ovir. Občina je v zadnjih letih tudi odkupila del zemljišč, delno fiksno in delno v ne oddeljenih deležih za potrebno infrastrukturo v zazidalnem načrtu, tako da je lastnica približno 10 odstotkov zemlje. Torej trikrat je vzrok denar. Četrty: premajhna odprtost občine. Zato si prizadevamo za ponikovsko obvoznico in razširitev ceste v Zdenski vasi in za to, da bi država usposobila progo, da bo lahko normalno tekel tudi tovorni železniški promet.

Ob vsem tem pa je v občini nastala tudi povsem druga situacija. Namreč, kaj nam pokaže demografska slika? Za potrebe prostorskega načrtovanja smo dali izdelati demografsko analizo. V tej analizi so tudi podatki o zaposlenih, o dela zmožnih, o izobrazbi, o delovnem mestu itd. Kaj nam pove ta analiza? V občini smo v času od nastanka nove občine povečali delovna mesta za približno 300, iz 600

na prek 900, kljub temu da so se v Iskri zmanjšala za dve tretjini. Nastalo je torej prek 500 novih delovnih mest. To je velika številka, ki ji najprej tudi sam nisem mogel verjeti, pa je vendarle resnična. To je izredno hiter skok, ki ga domača delovna sila ne zapolnjuje, saj istočasno dela v občini več kot 300 ljudi iz drugih občin in celo drugih držav. Domačim podjetnikom pa primanjkuje delovne sile. Izobrazbena struktura naših ljudi se izboljšuje. Nekvalificiranih je čedalje manj. Toda izobražujejo se v drugih neproizvodnih poklicih in delajo v Ljubljani in drugje kot trgovci, bankirji, uradniki in njim sorodni poklici. Izven občine dela tudi približno 900 prebivalcev. To je tudi splošni evropski trend, saj v neposredni proizvodnji dela samo še 25% ljudi in avtomati. Vsi ostali »mešajo zrak in s tem služijo«, kot se je izrazil prejšnji rektor ljubljanske univerze dr. Mencinger. Istočasno se kaže trend priseljevanja, saj se je v občini število prebivalcev povečalo, kljub slabi nataliteti. To vse je izredno pomembno za nadaljnji razvoj občine in tudi investiranja v obrtni coni. Potrebujemo investicije, ki bodo zaposlovale višje kvalificirane in bolj izobražene delavce in ne samo proizvodnih poklicev, če hočemo, da bodo ta delovna mesta za domačine, v nasprotnem primeru to pomeni, da se bo pri nas povečevalo število delavcev od drugod, predvsem iz drugih držav. V tej coni torej ne bodo mogle biti samo »fabrike« v klasičnem smislu, pač pa razno razna dejavnost, takšna pač, za kakršno so naši ljudje usposobljeni.

Kaj lahko potegnemo iz tega? Najprej, da imamo v občini opredeljenega dovolj prostora za obrtne in druge dejavnosti. V sklopu tega tudi obrtno cono v Predstrugah. V njej je možno graditi pod določenimi pogoji in v določenem času. Ugotovimo lahko tudi, da je načrtovanje in oblikovanje predvsem pa zaživetev obrtne cone dolgoročna zadeva, ki ni enostavna in bo dala rezultate šele po določenem času, da občina kot taka ne bo zgradila nobene delavnice, ker za to ni usposoblje-

na, ne postavljena, da občina na tem področju dela neprestano in da je za to porabila tudi že precej sredstev, kljub temu da na zunaj ni videti še ničesar. Da bo po vsej verjetnosti potrebno zazidalni načrt spremeniti, vendar šele potem, ko bodo znani investitorji, saj je zazidalni načrt nemogoče spreminjati spet na pamet, ker ne bo uporaben. Spremeniti ga je možno tudi samo v določenem delu, vendar mora biti to jasno in dogovorjeno s pogodbenimi in za to morajo biti zagotovljena sredstva. Za vsako spremembo pa potrebujemo od začetka do konca od šest do devet mesecev. Investitorjem ne bo potrebno plačati zemljišča za ceste in infrastrukturo, ker jih bomo obdržali kot javno dobro, plačati pa bo potrebno izgradnjo ceste in vso ostalo komunalno opremljenost.

Za pospešitev aktivnosti je občina pripravljena komunalno opremljanje in vse aktivnosti v obrtni coni predati s pogodbo pod določenimi pogoji privatnemu investitorju, če bo to ceneje in bolj ugodno za investitorje, vendar mora ta investitor prevzeti izvedbo vseh potrebnih del.

Jasno je tudi, da v obrtni coni ne more investirati podjetnik začetnik, ker še ne razpolaga z investicijskimi sredstvi, niti jih ne more pridobiti v dovolj velikem obsegu. Ker imamo v občini kar nekaj obrtnikov, ki dobro delujejo v občini in izven občine in so že priznani in razviti, delajo pa mnogokrat v nemogočih razmerah, premajhnih delavnicah in v neprestanih sporih s sosedi, bi bilo zelo primerno, da bi se skupaj povezali in skupaj nastopili in s tem zelo pocenili gradnjo, ob tem bi pritegnili še določene investitorje izven občine, ki so tudi že izražali interes. Občina je vedno pripravljena za pomoč, vendar znanim investitorjem. Izkazalo se je namreč, da delanje con na pamet za neznanega investitorja, ni dobra in smotrna.

Ob tem pa se moram še enkrat obrniti na lastnike zemljišč v obrtni coni, saj je od njih veliko odvisno, ali bo kdo prišel v obrtno cono ali ne. Potrebno je vendarle vedeti, da je to zemljišče namenjeno obrtni dejavnosti in ne stanovanjski gradnji. Človek, ki gradi hišo, kupi pač tistih 500 ali 700 m², tudi če so malo dražji. Investitor v dejavnost pa mora kupiti bistveno večje površine in imeti mora pozitivno kalkulacijo. Če se mu ne izide, ne bo investiral. Poleg zemlje mora namreč vložiti še veliko sredstev v opremo zemljišča, preden začne sploh graditi. Zato je nerealno pričakovati, da bo cena zemljišča v obrtni coni enaka kot v stanovanjski. Smiselno bi bilo to zemljišče odpro-

dati potencialnim investitorjem. V pravi na ravni države je tudi zakon o obdavčenju nepremičnin, ki bo lahko lastnike zelo obremenil, nanj pa ne bomo imeli nobenega vpliva. Nadomestilo, ki se sedaj plačuje namesto tega davka, je v primerjavi z davkom, samo simbolično.

Nanizal sem torej nekaj dilem in tudi nakazal nekaj rešitev. V interesu nas vseh, tako lastnikov, občine, bodočih investitorjev in bodočih delavcev, pa je, da najdemo skupen jezik in zadevo premaknemo. Prepričan sem, da to zmoremo. ♦

Občina kot podjetje

Stane Škulj

Ko smo pred dvanajstimi leti ustanovili našo občino, sem bil velik zagovornik samostojne občine. Do tega me je vodilo več kot desetletno delodelegata v Zboru združenega dela občine Grosuplje in kot predstavnika KS Videm. V letu 1987 sem sprejel nalogo predsednika odbora za novo telefonijo in se srečal s trdimi pogajalci v občini Grosuplje, saj so tudi druge krajevne skupnosti v takratni občini potrebovale telefonijo. Glavni ugovor PPT-ja in občine Grosuplje je bil, da nimamo primerne prostora za novo digitalno centralo, saj je Štihovalova hiša prevlažna, stara šola, sedanja občina, pa je zaradi slabih temeljev predvidena za rušenje. S trdimi pogajanci vseh takratnih predstavnikov krajevne skupnosti in na koncu občine Grosuplje smo izpeljali zahteven projekt v zadovoljstvo vseh, tako krajanov, PTT-ja in ne nazadnje krajevne skupnosti, saj smo pridobili primeren prostor tako za PTT kot za sedanjo občino.

Zapostavljenost, ki sta jo občutili dobropoljska in struška dolina, se je vlekla vse do uvedbe nove občine. Zaradi teh dejstev se ni bilo težko odločiti za novo občino in tudi ne vstopiti v politična gibanja, ki so se takrat oblikovala.

Po velikem zanosu pa so kmalu nastopila razočaranja. Že na prvi seji občinskega sveta, ko smo se po protokolu predstavili predstavniki občinskega sveta, sem začutil, da so nekateri prišli v svet zaradi osebnih interesov, nekateri pa izključno kot politiki.

Takratni in sedanji župan g. Jakopič mi je takrat, ko sem razglabljal da bi morala občina delovati kot do takrat krajevna skupnost za dobro vseh, odločno povedal, da je občina oblikovana kot politična tvorba in bo delovala po principu preglašovanja, kar je očitno praksa vse do današnjih dni. Verjetno bo še dolgo tako, če ne bomo pričeli razmišljati tvorbo za dobro vseh in ne le po principu naše je boljše kot vaše.

Do konca leta bomo imeli v Sloveniji več kot dvesto občin. Vsaka nova občina bo potrebovala dodatna sredstva, kar bo obremenilo državni proračun, saj se samo za delovanje (plače, materialni stroški, vzdrževanje), porabi cca 15 % proračuna. Konkurenca za državni denar bo tako še večja in še manj bo denarja za investicije v občinah.

To pomeni, da nam tako država kot Evropska unija ne bosta pošiljala denarja in izravnavala naš primanjkljaj. Potrebno bo spremeniti razmišljanje doma v lastni občini in napeti jadra v razvoj in bistveno pospešiti zadane cilje.

Tu ne bi našteval vseh napak in okolnosti sedanje občinske uprave, vendar bi razmišljal, kako spremeniti sedanji počasni tok, ki je prisoten v naši občini. Jasno je, da birokracija deluje in se razrašča, če jo ne poizkušamo zajezi. To je velikokrat odvisno od sprejetih zakonov in predpisov, na katere je težko vplivati. Vendar mora občina vzeti zadeve v svoje roke s hitrim ukrepanjem, sprejemanjem novih odlokov, hitrejšim odločanjem, ustanavljanjem razvojnih con, stanovanjskih con in tako naprej.

Pri vsem tem pa je potrebno razmišljati podjetno. Podjetje izdeluje izdelke ali ponuja storitve, ki so plačane od naših kupcev. Občina pa mora na drugi strani omogočiti bivalne razmere, omogočiti gradnjo hiš, omogočiti izgradnjo podjetniških con in s tem zaposlovanje v lastni občini. Občina bo tako pridobila dohodek od števila občanov oziroma njihovem prihodku od države (dohodnine). Če bomo omogočili odpiranje novih delovnih mest, se bodo začeli naseljevati novi občani in kolo pritoka denarja se bo večal in omogočal izgradnjo novih infrastruktur in blaginjo občine in občanov. To nekatere občine v Sloveniji že počnejo in so si nadele ime podjetne občine. Tudi občina Grosuplje dnevno sprejema odloke in zazidalne načrte. V uradnih listih so dnevno objave odlokov, ki kažejo, katere ob-

čine želijo postati samostojne in ponuditi svojim občanom današnjim časom primerno življenje. Tako se bodo občine začele bojevati za svoje občane, kot se mora podjetje bojevati, da pride do naročil in prodaje svojih izdelkov.

Začeli bomo izbirati občine, kje bomo živeli in kje bodo boljši pogoji za odpiranje podjetij. Verjetno bomo čez čas na reklamnih panojih videli oglas občine, ki vabi krajan, da naj se naselijo v njihovi občini in to bo pomenilo trženje občine. Jasno je, da se to ne naredi čez noč, vendar je potrebno poiskati izvirne ideje, ki bodo sprejemljive za naš prostor in bodo za razliko drugačne od drugih. Predvsem pa je važno, da se postavijo cilji, ki jih je potrebno hitro in brez odlašanja sprejeti.

Lep primer nepodjetnega obnašanja v naši občini je desetletna zgodovina industrijske cone, zazidalnega načrta za stanovanjsko izgradnjo in večno prepiranje o kamnolomu.

Če bi to dolgovlačenje morali plačati iz svojega žepa ali pa iz lastnega podjetja, se bi gotovo drugače obnašali.

Kako naj bi izgledala nova podjetna občina?

Župan bi bil kot predsednik uprave podjetja, ki bi prevzel vodenje občine z vsemi odgovornostmi, občinski svetniki pa bi bili člani te podjetne uprave. Iz prakse vemo, da v večini svetniki hodijo na seje nepripravljeni ali se celo šele na sami seji seznanijo z gradivom, tako da res ne morejo tvorbo in odgovorno sodelovati. Njihova sejnina je tako nizka, da se jim verjetno res zdi neumno, da bi zbijali ure, saj je že tako vse v naprej odločeno. Občinski svetniki bi morali enako prevzeti vlogo podjetnika na svojem področju, ki ga najbolj pozna in pomagati občinski upravi, da pripravi take predloge, ki bodo v zadovoljstvo vseh. Tako bi vsak svetnik prevzel vlogo izvršnega direktorja kot so: za okolje in prostor, za šolstvo, za finance, za infrastrukturo, za gospodarski razvoj, za pravne zadeve, za družbene dejavnosti in tako dalje.

Verjetno bodo prišli časi, ko se na volitvah ne bodo pojavljale politične liste, ki bodo komaj nabrale dovolj odgovornih ljudi za prevzem takega načina dela, vendar bodo pobudo prevzele civilne liste, ki bodo volivcem ponudile ljudi z primernim znanjem in hotenjem, da vodijo in prevzamejo odgovornost za svoja dejanja.

Učinkovita občina mora razmišljati podjetno kot o poslu, ki ga je treba uspešno voditi. Zdaj imamo priložnost, da smo med prvimi v tem novem trendu, ker prvi vedno dobijo največ. ♦

Podjetniške informacije

Preko 80 mio SIT dodeljenih nepovratnih sredstev za nakup tehnološke opreme

Z veseljem tokrat lahko pišemo o uspešni kandidaturi naših podjetnikov na razpisu za nakup tehnološke opreme. Z našega območja je po zadnjih informacijah prejelo nepovratna sredstva, v skupni višini dobrih 80 mio SIT, pet podjetnikov: po en iz občin Kočevje, Dobrepolje in Velike Lašče in dva iz Ribnice.

Slovenski podjetniški sklad, Trubarjeva 11, 2000 Maribor je nacionalna finančna institucija, ustanovljena z namenom olajšanja dostopa malim in srednje velikim podjetjem do virov financiranja razvojnih naložb podjetij. V mesecu marcu letošnjega leta je sklad objavil **Javni razpis za odobritev neposrednih subvencij za nakup tehnološke opreme v letu 2006**, za mala in srednje velika podjetja. Upravičeni stroški sofinanciranja so se morali nanašati na zaključen tehnološki proces: materialnih investicij (nakup novih strojev in programske opreme) in nematerialnih investicij (tehnologije v obliki patentiranih pravic, licenc). Subvencija so bile v višini do 55% upravičenih stroškov. Že na prvo odpiranje je prišlo toliko vlog, da je drugo odpiranje odpadlo, v nadaljnjem ocenjevanju so izločili tudi veliko drugih vlog, glede na pogoje razpisa. Učinkovitost prijav z naših krajev je bila tokrat približno polovična, kar je zelo dober rezultat (vseh podatkov še nimamo). Na koncu ponovno vabim vse podjetnike k prejemanju naših podjetniških informacij, ki zagotavljajo boljšo informiranost in pravočasno reakcijo v primeru razpisov.

PODJETNIŠKE INFORMACIJE

Pripravil Razvojni center Kočevje Ribnica d.o.o., na osnovi spletne dokumentacije Moj spletni priročnik, ki jo pripravlja: Informacijsko Raziskovalni Center Celje. Za natančne podatke si oglejte celotne razpise v uradnih listih ali na spletnih straneh www.japti.si. Vse, ki bi želeli na svoj elektronski naslov prejemati tedenko sveže informacije o podjetniških razpisih, sejnih, novostih iz poslovnega sveta, ponudbe - povpraševanje po izdelkih in storitvah vabimo, da pokličete na št. 8950-610, 8369-753, 041/436-233 ali pišete na e-naslov polkpe@siol.net. Posredovanje informacij po e-pošti je brezplačno.

Program vavčerskega svetovanja (izvaja JAPTI javna agencija za podjetništvo in tuje investicije in je sofinanciran iz sredstev strukturne politike, Ministrstva za gospodarstvo, Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve in Zavoda RS za zaposlovanje): možnost sofinanciranja svetovalnih storitev do višine 1.000.000 SIT. Preko programa vavčerskega svetovanja Vam npr. lahko pomagamo pri prijavi na razpise (svetovanje pri prijavi na razpis, pri izdelavi poslovnega načrta...). Vsi zainteresirani, pokličite!

Javni razpis za izbor lokalnih zaposlitvenih programov - javnih del v RS za leto 2006, Uradni list RS št. 97/2005. Razpisnik: Zavod RS za zaposlovanje.

Rok: do razdelitve sredstev, oziroma najka-

sneje do 5.10.06, v letu 2006 vsak 5. v mesecu.

Podrobnosti: <http://pmmg.japti.si/mainframe.php?id=203#contents>.

Javni razpis za spodbujanje tujih neposrednih investicij v letu 2006. Ul RS št. 13/06, inf.: 01/478 35 57, bojan.celar@japti.si in 01/478 37 03, rok.tomsic@gov.si. Predmet: dodelitev spodbud za začetne investicije, ki jih bodo tuji investitorji izvajali na ozemlju RS. Razpisnik: Ministrstvo za gospodarstvo. Rok: 12.9.06. Podrobnosti: <http://www.japti.si/index.php?id=3704>

Za naslednje razpise: Uradni list RS št. 19-20/06, Informacije: **Slovenski podjetniški sklad** (v nadaljevanju Sklad), tel.: 02/234 12 74, 02/234 12 76, e-pošta: bostjan.vidovic@podjetniskisklad.si.

Javni razpis za odobritev neposrednih dolgoročnih investicijskih kreditov za nova podjetja v letu 2006, (gospodarske družbe, sp, ki niso registrirane nad 42 mesecev in izplačujejo plače nad 3 mesece). Rok: 25.-ti v mesecu do porabe oz. do 25.10.06. Sredstva: 200 mio SIT, pogoji: max 22,5 mio kredita (do 75% investicije), obresti 3% nominalno, do 7 let... <http://www.japti.si/index.php?id=3792>.

Javni razpis za izdajanje garancij za dolgoročne kredite najete pri bankah v RS v letu 2006. Rok: do skupne odobritve sredstev v razpisa oz. do vključno 6.11.06. <http://www.japti.si/index.php?id=3795>.

Javni razpis za sofinanciranje raziskovalcev v gospodarstvu (okrepitev razvojnih enot podjetij z novimi magistri in doktorji), Ul. 23/06, Rok: 5.9.2006. Podrobnosti: <http://www.japti.si/index.php?id=3826>

nadaljevanje na str. 27

RAZPIS ZA ZBIRANJE PRIJAV za plačilo materiala za nasip gozdnih poti po predhodno izvedenih zemeljskih delih

Občina Dobrepolje razpisuje zbiranje prijav za plačilo nasipnega materiala na gozdnih poteh v delih, na katerih so lastniki predhodno izvedli zemeljska dela.

Razpis se ne nanaša na tiste gozdne prometnice, ki so uradno registrirane kot gozdne ceste. Znesek v proračunu namenjen za ta namen je 700.000,00 SIT. Občina plača samo material brez prevoza. Velja pravilo, kdor prvi vloži popolno prijavo, prvi dobi. Razpis velja do porabe sredstev. Na razpis se lahko prijavijo skupine lastnikov, ki so izvedle predhodna zemeljska dela, posamezni lastniki s pooblastilom ostalih lastnikov ali vaški odbori v imenu lastnikov. Prijave pošljite v zaprti kuverti na naslov: Občina Dobrepolje, Videm 35, 1312 Videm-Dobrepolje, s pripisom »material za gozdne poti«.

V prijavi je potrebno navesti:

- točen naziv prijavitelja,
- potrebno količino nasipnega materiala v m³,
- opis trase, lokacijo poti in dolžino poti.

Prijavi je potrebno priložiti:

- kopijo katastrskega načrta z označeno traso poti, ki je predmet urejanja,
- seznam lastnikov, ki so soinvestirali zemeljska dela,
- soglasje vseh lastnikov zemljiških parcel, preko katerih poteka pot, če trasa ne poteka po javnem dobrem,
- predhodno mnenje (pred začetkom del) Zavoda za gozdove Krajevna enota Dobrepolje o smiselnosti načrtovanih del,
- potrdilo Zavoda za gozdove Krajevna enota Dobrepolje, da so zemeljska dela resnično izvedena,
- predlog Zavoda za gozdove Krajevna enota Dobrepolje o potrebni količini materiala.

Rok za oddajo prijav je do porabe sredstev oziroma najkasneje do 30.09.2006.

OBČINA DOBREPOLJE, župan **Anton Jakopič**

Stalna muzejska zbirka v Dobropolju

Anka Novak

Muzejska misel v Dobropolju sega v trideseta leta 20. stoletja. Oživiljal jo je tedanji dobropoljski župnik in etnograf Anton Mrkun. Zapisal je, da ima zbrana že precej materiala za lokalni muzejček. Že Mrkun je načrtoval tudi spominsko sobo v čast Franu Jakliču, rojaku, učitelju, slovenskemu pisatelju in velikemu preroditelju dobropoljskega in suhokrajinskega človeka na prehodu 19. in 20. stoletja. Jaklič je delil usodo zamolčanih pisateljev, kot Krekov sodelavec tudi usodo zamolčanih socialnih in kulturnih preroditeljev na Slovenskem.

Leta 1994 smo v Dobropolju v predverju dvorane v starem Jakličevem domu, v organizaciji Kulturnega društva Dobropolje, pripravili skromno spominsko obeležje. Vsebinsko izpopolnjeno in razširjeno Jakličevo zbirko smo postavili v organizaciji Občine Dobropolje v večjem prostoru iste hiše leta 1999. Scenarij za razstavo je pripravila podpisana, z zelo skromnimi gmotnimi možnostmi pa oblikovala Mojca Lovšin, univ. dipl. ing. arh.. Z novo postavitvijo bo **Jakličeva spominska zbirka** vsebinsko dopolnjena z novimi spoznanji o njegovem delu in izbranim, računalniško predstavljenim dokumentarnim listinskim in slikovnim gradivom: izbrani rokopisi pisateljevega literarnega dela, njegova korespondenca, dokumenti njegovega združnega in kulturnega delovanja, s slikovnim gradivom pa bomo nadrobneje osvetliti dimenzije (prostorske, snovne in družbene) zasidranosti pisatelja v rodnem okolju in njegovi soseščini. Ob raziskavah je bilo poleg drugih lokalizmov moč identificirati celo osebe, ki jih je Jaklič večkrat omenjal v svojih kmečkih povestih. Izbrali smo tri povesti, ki bodo predstavljene na ta način. Nova bo oblikovna podoba razstave, pomembna vsebinska dopolnitev pa bo tudi vodnik ob razstavi, ki je že na svitem.

Tako se bomo domačini oddolžili Jakliču tudi s spominsko zbirko, kjer bodo predstavljene tudi vse nove izdaje Ja-

kličevega dela, ki so ob sodelovanju občine Dobropolje izšle pri celjski Mohorjevi družbi v letih od 1995 do 2004 in pri katerih so pri urejanju sodelovali tudi dobropoljski slavisti prof. Milan Šuštar, Ema Sevšek in prof. Sonja Lenarčič.

Drugi oddelek stalne muzejske zbirke je namenjen predstavitvi **ljudske umetnosti v Dobropolju**, umetnosti, ki je dobila svojo prvo monografsko predstavitev v knjižni obliki že leta 1944. Tone Ljubič je prvi odkrival bogastvo in značil-

F. Jaklič na obisku v Podgorici

nosti ljudsko umetnostnega oblikovanja v dobropoljski dolini. Tri desetletja smo zbirali dokumentarno slikovno gradivo v domačem kraju. V zadnjih letih pa tudi predmete, izdelke ljudske umetnosti za stalno postavitev v novem Jakličevem domu. Med predmeti smo našli celo primerke, ki jih je Ljubič objavil v svoji knjižici *Ljudska umetnost v Dobropoljah*. Vsi predmeti (z dvema izjemoma) so bili zbrani na dobropoljskih domovih kot darilo domačinov s prav določenim namenom: za muzejsko zbirko v Jakličevem domu. So tudi evidentirani, vpisani v knjigo dohodov in inventarno knjigo. Tudi vse raziskovalno delo je avtorji-

ca razstave kot rojakinja, skupaj z darovalci predmetov, prispevala kot darilo zanamcem, da bi se zavedali bogatega kulturnega izročila naših prednikov, z njim živeli, se ob njem oplajali in iz njega rasli.

Na razstavi ljudske umetnosti bodo predstavljene vse oblikovalske značilnosti v dobropoljski dolini, začenši z vlogo naselij in ljudskega stavbarstva v oblikovanju kulturne krajine. Predstavljene bodo posamezne zvrsti ljudskega stavbarstva, tudi glede na njihovo funkcionalnost v življenju na vasi, vaška znamenja, dekorativno oblikovani elementi notranje opreme. Izstopajoče mesto v zbirki bo imelo ljudsko podobarstvo z domačimi podobarskimi delavnicami, rezljani predmeti za vsakdanjo rabo, skupina slikovitih dobropoljskih »mačkar« z značilnimi kostumi in pokrivali, »kasturji«, ki s svojimi oblikami in imenom kažejo na nekdanje žive stike Dobropoljcev s pokrajinami na zahodu. Svoje mesto bodo na razstavi dobili značilni praznični podobnjaki.

Likovnemu okusu dobropoljskih žena in deklet dajejo posebno obeležje vezene, najstarejša med njimi ima letnico 1840. Kultura belega vezenja ima še vedno pomembno mesto v običajskem življenju domačinov (velikonočni prtíči, mrliške rjuhe).

Na razstavi bomo v računalniški CD tehniki razširili njeno vsebino z dokumentarnim gradivom s področja ljudske umetnosti, ki smo ga fotografsko dokumentirali na domovih. Razstavljeni predmeti bodo v računalniški tehniki s sliko predstavljeni tudi v njihovi vlogi v delovnem in prazničnem življenju domačinov; npr. življenje v tradicionalni kmečki hiši, pomen kozolca v gospodarjenju na kmetiji, izumrla oblika prometa z volovsko vprego, dalje pomen vaških znamenj, vezenin, podobnjakov v običajskem življenju domačinov, vlogo pustnih mask v pustnem in svatbenem dogajanju na vasi. V CD tehniki želimo v posebnem raz-

delku predstaviti na razstavi tudi bogato slikovno gradivo, risbe, ki jih je Tone Ljubič objavil v svoji knjigi pa tudi risbe, ki še niso objavljene.

V pripravi je izčrpnije strokovno besedilo za katalog k razstavi.

Zadnji sklop stalne muzejske zbirke je namenjen **prikazu notranje opreme hiše** - glavnega bivalnega prostora. V Dobropolju nam ni uspelo, da bi ohranili eno samo tradicionalno kmečko hišo. Prispevek o kmečkih naseljih in ljudskem stavbarstvu v Dobropolju je bil objavljen v Zborniku občine Grosuplje že v drugi polovici sedemdesetih let. Zbrano dokumentarno gradivo (arhitektonska dokumentacija, fotografsko gradivo, ogroženi elementi notranje opreme) so dramili misel, da bi ohranili vsaj interjer hiše. Ob muzejski postavitvi smo izbrali Žgajnarjevo hišo na Cesti, ki je bila še za časa življenja stare lastnice večkrat tudi fotografsko dokumentirana. V ta namen je bila tudi arhitektonska dokumentirana z izmerami Nevenke Gregorič - Grm, univ. dipl. ing. arh. Odločili smo se, da oživimo podobo notranjštine dobropoljske hiše v času življenja vseh treh pomembnih dobropoljskih mož: F. Jakliča in obeh bratov - Franceta in Toneta Kralja. Predstavitev etnološkega gradiva pojmuje kot pomembno sestavino, ki se na svojski način vrašča v ustvarjalni svet vseh treh umetnikov.

V tem prostoru, ki je opremljen z avdio sistemom, bodo dobili svoje mesto ambasadorji naše tradicionalne glasbene kulturne dediščine, evropski nagajenci za ohranjanje izvirne ljudske glasbe - Zagoriški fantje, citrar Jože Pirc in izvirna posredovalka našega ljudskega slovsvenega izročila Ančka Lazar.

Še vedno mislimo, da bi morali v Jakličevem domu najti tudi prostor za predstavitev še drugih znamenitih Dobropoljcev: Luka Dobropoljski, ljudski pesnik Andrej Kančnik, arheolog Jernej Pečnik, Anton Mrkun, Tone Ljubič in drugi. V nasprotnem primeru pa jih bomo predstavili v CD tehniki v okviru Jakličeve spominske sobe.

Seznam novo pridobljenih predmetov

V pripravi na zbirko ljudske umetnosti smo v letih od 2003 - 2005 nadaljevali z zbiranjem predmetov. Z obhodi po vaseh in domovih smo pridobili za et-

nološko zbirko v Jakličevem domu nad 150 novih predmetov. Posebno dragoceni so primeri izdelkov domačih ljudskih podobarjev; za trditev o lokalnem poreklu teh predmetov imamo oporo v številnih fotografskih dokumentacijah hišnih in poljskih »bogcev«. Za zbirko v Jakličevem domu so predmete darovali: Ana Potočar, Pavlova iz Bruhanje vasi 1 (rezljan bogec in vezene »koperde«, vezan prtiček); Nučič Ana, Cesta 4 (rezljan bogec in »šlingan« prtiček za velikonočni žegen, šlingana brisača, oboje izdelek Marije Drobnič, Drobničeve teteke s Ceste); Škulj Marija, Gašperjeva, Zagorica 44 (rezljan dvojni jarem, »mrlišku«, šlingan prtiček za žegen, šlingana prevleka za odejo, šlingan prtiček za »tronček«, krstna srajčka); Julka Samec, Cesta (kvačkane »špice« za mrliške rjuhe); Sadar Kristina, Špičkova, Zagorica 40 ((izredno lep torzo bogca, verjetno z zatrepa na kozolcu); Ivan Levstik, Akluški, Zagorica 39 (rezljan jermiček za kravo - zelo lep); več predmetov je daroval Hren Jože, Primček, Zagorica 27 (svečnika - stružena za k paramam, rezljan jermiček, nečke, »bdi« - pleteni slamnati posodi, pletena štručnica, jerbas, putrih za vodo, četrtinka - mera za žito, kolačnik za velikonočni kolač, rezljana okvira za slike - izdelka darovalčevega strica Antona Hren, sejalnica, mala slamnata posodica, pleten košek z dvema locnjema - potovalni); Grm Antonija, Janezova, Zagorica 8 (slamnata krušnik, priprava za izdelovanje klobas); Ignac Novak, Mhlažek, Mala vas 13 (sklednik, moški škornji, prešita odeja), Jože Grm, Špančkov, Ilova gora 9 (dekorativno kovan »lunek« za kolo, okovje za vrata, okna, skrinjo, peglen, podkve za govedo, burkle, tesarska sekira, nožek), Ivanka in Jože Miklič, Videm 42 A - iz zapuščine Marije in Ele Miklič: bogec, vezan nadprt, ženska jopa, obleka, kvačkano pregrinjalo za posteljo, kvačkana zavesa, bel predpasnik, vezan prt za kapelico, namizni prt, oboje izdelek vezilje Ele Miklič. Edino lončeno skledo v zbirki je darovala Milka Padar, Gučmanova iz Male vasi.

Zelo dragoceni so vezeni predmeti iz zapuščine Marije Kralj, roj. 1887, ki jih je darovala Ančka Lazar: belovezena peča - »aptah«, vezan prtiček za žegen z letnico 1840, šlingan prtiček za velikonočni žegen, vezena brisača, druga brisača s kvačkanimi čipkami, šlingani mrliški rjuhi, prt z industrijskimi čipkami. Ana Letonja, Podgora 39, je darovala predme-

te iz bale stare matere Frančiške Prijatelj, roj. Drobnič, ki se je leta 1929 s Ceste primožila v Podgoro; »mrlišku« - komplet za pare, prtiček za velikonočni žegen, je izdelala Marija Drobnič s Ceste (ki je v obdobju pred prvo svetovno vojno in pred drugo svetovno vojno »šlingala« za bale mnogim dobropoljskim nevestam), dve šlingani »vajšnci«, prt s kvačkanimi »špicami«, nadprt z industrijskimi čipkami, troje mlajših veznin. Marija Prijatelj, Primoževa iz Podgore, Ljubljana, Ilirska 8, je darovala dvoje dragocenih starin: rjuho iz domačega platna in vezenino, izdelano v tehniki tkaničenja, oboje izdelek darovalke stare matere Marije Žnidaršič ali pa njene sestre Ivane - p.d. Grudnovih iz Podgore; darovalka se spominja, da je imela stara teta Ivana na postelji dolgo blazino z vajšnci, okrašeno na enem koncu s podobno tkaničeno vezenino. Anka Novak je darovala bogca z rezljanim podstavkom in svetnikoma (je iz hiše vaškega moža Jožefa Zevnika, p.d. Bidrha v Mali vasi, bogca so uporabljali vsi vaščani, kadar so na dom poklicali duhovnika za sprevidenje), dalje dekorativno oblikovan žličnik iz Mehlaževe hiše v Mali vasi, lično pleteno manjšo »procko« (izdelek očeta Verice Vidrih i z Zdenške vasi). V zbirki je nekaj vezenin, ki so izdelek Marije Peterlin z Vidma 48, ki je kulturo belega vezanja trdoživo ohranjala vse v današnji čas. Leta 1928 se je na tečaju, ki so ga priredili v Štiho-vi hiši, naučila »šlingati« na šivalni stroj. »Pindeklček« in vezan namizni prt je darovala Klinc Marija iz Kompolj 71, Iva Meglen iz Kompolj 72 pa mlajšo vezeno zavesico in šlingan prtiček, ki ga je pred

drugo vojno prinesel h Galetu v Malo vas podobar Šelček iz Zagorice, občinski podpiranec, ki je bil »na reji«. Stane Boštjančič, Miklev, Videm 9A je poleg dveh »šniclanih« okvirov za slike daroval edino skrinjo, ki jo premore zbirka. Frančiška Grm, Zagorica 14 in Fani Šporar, Mala vas, sta prispevali nekaj elementov prazničnih oblačil iz obdobja pred drugo svetovno vojno. Med predmeti (17 po številu) iz Šimnčeve hiše s Ceste smo bili posebno veseli vezenih pregrinjal za posteljo in vezene prtička za tronček in poročnega suknjiča darovalkega očeta.

V prihodnji številki Našega kraja bomo predstavili izvor predmetov za oživitve notranje podobe dobrepolske hiše v 1. polovici 20. stoletja. Največ preglavic smo imeli s pečjo. Iz zagate nas je končno rešil Tone Prelesnik, p.d. Grmovec z Vidma.

Jakličev vnuk Tadej Sluga, ki je prispeval originalne predmete že za poprejšnjo postavitev Jakličeve zbirke, je letos dopolnil svoje darove še z originalno fotografijo združnikov v Bralnem društvu in tobačnico iz slonovine.

S kritjem materialnih stroškov je Občina Dobropolje leta 2005 podprla etnološko dokumentacijo v naši dolini; opravila jo je podpisana. Tako je nastalo okrog 800 fotografskih dokumentacij najrazličnejših sestavin kulture in načina življenja v naših vaseh. Poleg tega je bilo izposojenih nad 70 starejših fotografskih dokumentov, ki smo jih preslikali.

Zahvaljujem se vsem Dobropoljcem in Dobropoljkam, seveda tudi gospodu Tadeju Sluga, univ. dipl. ing. agr., ki so z razumevanjem sprejemali moje obiske na njihovih domovih in mi na ta način vivali potrebno gorivo za nadaljnje delo. Prepričana sem, da bodo veseli, ko bodo videli svoje darove v tkivu razstave. Vsega na razstavi ne bomo mogli prikazati, na željo bodo mogli darovalci videti svoje darove v urejeni depojski zbirki. V vsej zbirki sta bila odkupljena le dva eksponata - rezljana vrata iz Nacove hiše v Zagorici in bogec iz Zagorice. ♦

Še en potopisni večer v krajevni knjižnici

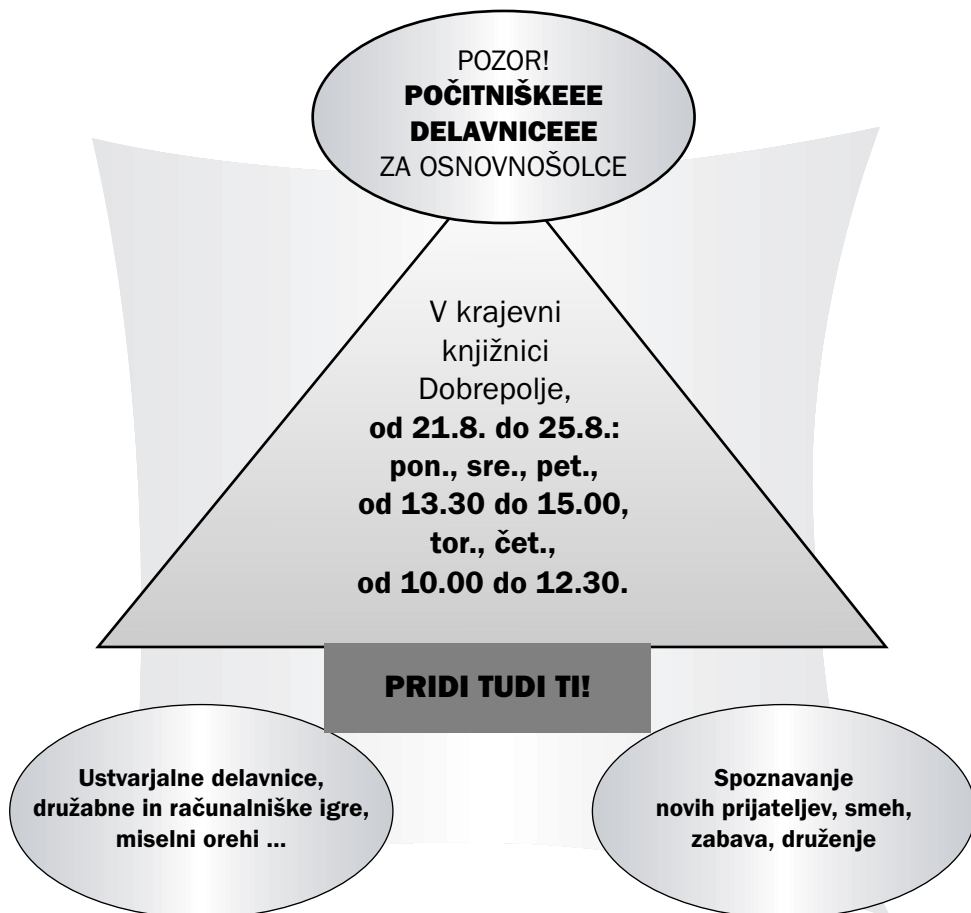
Mihaela Steklasa

Vesno Fabjan smo do zdaj poznali kot izvrstno pevko in odlično zborovodkinjo, 9. junija pa smo jo srečali v drugačni vlogi, kot ljubiteljico izletov in potovanj in kot pripovedovalko, ki zna pritegniti poslušalca, ga prepričati in s preprosto, a zanimivo pripovedjo ustvariti celovito podobo tematike, z vnašanjem osebne note pa vzpostaviti še tesnejši stik s poslušalci.

Ko je v Krajevni knjižnici številnim poslušalcem predavala o svojem potovanju po počitniškem polotoku Floridi, je namreč marsikomu zbudila skomine po takšnem ali podobnem doživetju.

Prav nič odveč ni bila začetna predstavitev štirih udeležencev, ki so se odločili za potovanje, še bolj koristno pa je bilo slišati o vseh pripravah, ki jih je bilo potrebno opraviti pred takšnim podvigom. Pripoved o ameriškem načinu življenja, pa če nam je všeč

ali ne, o zanimivostih Floride (Center Epcot – Disneyev svet, Cape Canaveral, narodni park ...) je bila popestrjena z diapozitivi in zgodbami, ki so jih doživljali na poti od Miamija do drugih krajev te čudovite dežele rož, sonca, plaž in tisočernih jezer, pa tudi izživov in priložnosti, ki jih v vsakdanjem življenju doma nimamo. ♦

Prvi samostojni koncert Lucije Erčulj

23. junija smo v mali dvorani glasbene šole na Vidmu spremljali prvi samostojni koncert kitaristke Lucije Erčulj iz Zagorice.

Lucija Erčulj

Mihaela Steklasa

16-letna Lucija izhaja iz družine, v kateri so vsi odlični glasbeniki in pevci. Če ne štejemo najmlajših dveh družinskih članic, ki že v najrosnejših letih kažeta glasbeni talent, se vsi člani družine ukvarja jo z glasbo in petjem, vsak od njih pa ima na svojem področju veliko zaslug za razvoj pevske in glasbene kulture v Dobropolju.

Lucija se je začela učiti kitare že pri sedmih letih pri profesorici Barbari Škrjanc. Že v četrtem razredu glasbene šole je prejela zlato priznanje. Uspeh jo je pripeljal na državno tekmovanje, kjer je prejela bronasto priznanje, kasneje pa je za nastop v duetu prejela srebrno plaketo.

Za svoj prvi samostojni koncert si je izbrala skladbe Johanna Sebastjana Bacha (1. čelo suita op. 1007: Preludij), Ludwiga van Beethovna (Romanca), Francisca Tarrega (Rosita - Polka), Jana Plestenjaka (Madrid), Maxima Diega Pujola (preludio triston) in Aleša Strajnarja (Kavbojska za Mihca).

Koncert je bil uspešen po strokovni

glasbeni plati, kot tudi po organizacijski, saj so ga Luciji pomagali pripraviti in voditi sošolki Anja Pugelj in Alenka Žnidaršič. Vse tri je glasba združila že v snovni šoli, njihove vezi pa so se še utrdile v srednji in seveda v glasbeni šoli, kar se je odražalo tudi na koncertu. Odmor med obema deloma koncerta sta Alenka in Anja izpolnili vsaka z eno skladbo, kot njihov gost pa je nastopil tudi Matija Klinec.

Koncert je pomenil prijetno glasbeno popestritev, navdušen odziv poslušalcev pa spodbudo za nadarjene mlade glasbenike. ♦

Anja Pugelj

Matija Klinec

Alenka Žnidaršič

Zahvala mentorici Barbari Škrjanc
ob koncu šolskega leta

Pravkar izšlo

V mesecu juliju je izšel Zbornik občin Grosuplje, Ivančna Gorica, Dobropolje. Gospodarska, kulturna in zgodovinska kronika treh občin je izšla v nakladi 800 izvodov in v obsegu 227 strani. Glavni urednik zbornika je dr. Mihael Glavan, v uredniškem odboru pa so še: France Adamič, Ivan Ahlin, Ivan Grandovec, Roža Kek, Tine Kurent, Jožef Marolt, Jakob Müller in Danijel Zupančič.

Mihaela Steklasa

Bogata vsebina zbornika je razdeljena na več tematskih področij, in sicer na področno zgodovino, znanost, kulturo in književnost ter na pomembne vsebine iz občin, zajema pa tudi kroniko kulturnih in drugih dogodkov ter jubilejev.

V zborniku lahko preberemo tudi prispevke naših občanov. Anton Jakopič piše o občini Dobropolje v letih od 2004 do 2005 predvsem v znamenju iskanja dodatnih virov za investicije, Ivan Grandovec je avtor prispevka Tovarna, ki je dala pečat dobropoljski dolini, v katerem prikazuje razvoj podjetja Iskra, razvoj Stolarne Dobropolje pa je v prispevku 80 let Stolarne Dobropolje prikazal Stane Škulj. Tina Shawish v prispevku Gradnja doma za starejše občane na Vidmu piše o skorajšnji neprecenljivi pridobitvi za naše občane. Avtorica prispevka Janez Miklič (Brdavsov Ivan) — osemdesetletnik pa je Mihaela Steklasa.

Občina Dobropolje pa je v mesecu juniju izdala in založila publikacijo z naslovom Fran Jaklič — Podgoričan. Publikacija vsebuje vsebinsko dopolnitev in razlago nove postavitve Jakličeve spominske zbirke, ki bo predvidoma odprta ob letošnjem občinskem prazniku. Besedilo sta napisala Anka Novak in Miran Hladnik, uvod pa Anton Jakopič. Na osnovi arhivskega gradiva (Arhiv Slovenije, Klemen Drobnič, KZ Dobropolje, terenski zapiski Anke Novak, Nadškofijski arhiv Ljubljana, NUK, Tadej Sluga, Župnijski arhiv v Dobropolju in v Strugah) nudi publikacija celovit prikaz Jakličevega ustvarjalnega obdobja in nova spoznanja o njegovem delu. Osebnost Frana Jakliča spoznamo kot pisatelja, učitelja, organizatorja ter politika. Objavljeni so tudi izbrani rokopisi in njegova korespondenca ter slikovno gradivo. V drugem delu je prikazano Jakličovo literarno delo in njegova vloga v slovenski literarni zgodovini.

Obe deli — zbornik s svojo bogato in raznovrstno vsebino in publikacija o Franu Jakliču — sta pomembni kulturni pridobitvi, zato sem prepričana, da bo marsikdo posegel po tem zanimivem branju. ♦

Intervju: **Tone Pavček**

Življenje je neskončen in izreden dar

Tone Pavček se je rodil v osrčju dolenjskih gričev, kjer mu je bila že v rani mladosti privzgojena ljubezen do dela in življenja. V Ljubljani je končal študij prava, vendar ni nikoli opravljal pravniškega poklica. Je pa zato cela vrsta področij, zaznamovanih z njegovim imenom. Uveljavil se je kot pesnik, prevajalec, esejist, televizijski in založniški urednik, predsednik pisateljskega društva, še prej novinar in nekaj časa tudi gledališki direktor. Zanj lahko rečemo, da je v vsem, kar počne, resničen in rojen pesnik. Sleherni njegov govor žubori, vse je na ravni poetskega, čarobno zvonečega ...

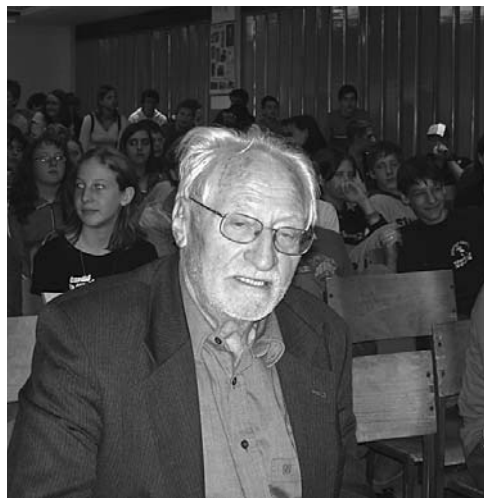
V mesecu maju je bil povabljen na osnovno šolo Dobrepolje kot gost na zaključno prireditve in podelitev bralnih značk. Čeprav zadnji dve leti skoraj ne nastopa več v javnosti in medijih, smo počaščeni, da je za naš časopis naredil izjemo.

Priprava: **Mihaela Steklasa**

Veliko se srečujete z mladimi na zaključnih prireditvah in ob podelitvah bralnih značk. Kakšna doživetja so to? Ali je to za vas obremenitev ali obratno?

Moram reči, da sem začel hoditi po šolah mnogo prej, preden je bila bralna značka. Star sem bil kakšnih dvajset let, ko nas je pisatelj Bevk povabil, da smo obiskovali šole. To je bilo že v petdesetih letih. Od starejših so bili France Bevk, Tone Seliškar, Lily Novy, Josip Ribičič, od mlajših pa Kajetan Kovič, Ivan Minatti, Janez Menart, Ela Peroci in jaz. Hodili smo po šolah po vsej Sloveniji, navadno po več skupaj. Jaz sem bil z Bevkom vsaj petstokrat. Kasneje, ko je bila ustanovljena bralna značka, sem obiskoval šole na zaključnih prireditvah. Meni je bilo tako srečanje vedno neko doživetje otrok in samega sebe, spoznanje, koliko je v meni še živega otroka, koliko se ta sprosti, koliko je še radobeseden in radoživ.

Pred približno dvema letoma pa mi je bilo teh obiskov dovolj. Odločil sem se, da je čas, da preneham z njimi. Tokrat sem naredil za Dobrepolje izjemo. Prav zaradi knjižničarja Mateja, ker sem poznal njegovega očeta. Pred desetimi leti sem bil prvič tu in sem mu obljubil, da pridem še enkrat. Sicer pa zadnji dve leti odklanjam vse nastope po šolah pa tudi za medije.

Ali so vas otroci na teh srečanjih kdaj presenetili s kakšnimi vprašanji ali kako drugače?

Na eni od šol me je neka deklica vprašala, kaj bi naredil, če bi še enkrat živel. Tisti hip me je prešinilo in odgovoril sem ji, da bi imel več otrok. Kajti ves čas čutim nekakšno pomanjkanje otrok. Tudi zaradi sina, ki sem ga izgubil, in mi vsi ti slovenski otroci niso dovolj. Drugo tako vprašanje je bilo neumno, vendar sem se znašel. Na neki ljubljanski šoli me je deklica iz šestega razreda vprašala: »Kdaj ste pa umrli?«. Pa sem ji rekel, da človek vsak večer po malem umre, zjutraj se zbudi in živi lepo dalje. Najlepša anekdota pa se mi je zgodila pred kakšnimi tremi leti blizu Murske Sobote, ko me je na srečanje spremljala žena. Na koncu sem še nekoliko zadržal z učenci, ona pa me je čakala pred šolo. Eden

od učencev, ki so čakali na avtobus, jo je vprašal: »A ti tudi Tončka čakaš?« »Ja, tudi,« mu je odgovorila. »A si ti pa mama od Tončka?« Jaz tega seveda nisem razumel v tem smislu, da je ona že toliko stara, ampak, da se jaz tako pomladim, ko sem z njimi.

Ali vas je kdaj tudi kaj motilo na teh srečanjih?

No, ta srečanja z otroki so bila vedno imenitna, tisto, kar ni bilo imenitno, so bili včasih pedagogji. Šole znajo biti včasih tudi mučilnice. Vzgaja se z ljubeznijo, z nasmehom, radovoljnostjo. Biti pedagog je strašno težko. To pomeni imeti srce na levi in na desni strani, imeti dve desni roki. To ni običajen poklic, to je neke sorte apostolstvo, tako kot duhovniški ali pesniški poklic.

Nekoč sem doživel, da mi je ravnatelj ob prihodu dejal: »Najprej boste nastopali v avli za vse učence. Po dvajsetih minutah pa bodo tisti, ki so določeni, ostali z vami, ostali pa bodo šli v učilnice.« Pa sem ga začudeno pogledal: »Kako ste pa določili tiste, ki ostanejo?« »Ta boljše, seveda,« je dejal.

»Ti me ne zanimajo,« sem rekel, »dajte mi one druge.« Saj vendar ne moremo ločevati otrok. Spomnim se nekega kuštravega, malo zanemarjenega fanta, ki je ob mojem prihodu igral pred šolo na harmoniko. Od vseh mi je bil najbolj všeč ta fant. Morda tudi zato, ker sem si vse življenje želel, da bi znal igrati na harmoniko, pa mi ni nikoli uspelo, da bi se naučil, niti prišel do nje. Ko sem vprašal pedagoge, zakaj ni nastopil na prireditvi, so mi rekli, da ga niso izbrali, ker je slab učenec. Pohvalil sem ga in kasneje sem izvedel, da je bil potem boljši učenec. Otroku vendar potrebuje pohvalo poleg ljubezni.

Kaj pa organizacija srečanj?

No, včasih so bile predolge podelitve. Treba je vedeti, koliko otrok zdrži. Majhni ne morejo zdržati več kot pol ure. Je pa seveda slabo, če nekateri, ki so si zaslužili, dobijo priznanje, drugi pa ne. Otroci so zelo občutljivi in jim veliko pomeni če jim stisneš roko. To vem iz lastnih izkušenj. Ko sem prvič videl Otona Zupančiča, mi je to ogromno pomenilo.

Ali ste bili tudi vi občudovalec njegove poezije?

Pesnika Zupančiča sem občudoval že kot mlad bralec in kasneje kot pesnik. Vse življenje sem mu želel priti »za hrbet«, ampak on je v oblikovanju verzov za otroke nedosegljiv. Kako preprosto in imenitno,

z razkošno preproščino je znal napisati verz! Veliko sem prevajal tujo literaturo — poljsko, češko, rusko, srbsko hrvaško in spoznaval velikane verza, vendar Zupančič je nedosegljiv. Postal je merilo otroške poezije, kot Prešeren za vse drugo. To so vrhovi, ki jih ne dosežeš.

Ali se vam zdi, da mladi dovolj berejo? In odrasli? Kakšno je vaše mnenje o bralni kulturi pri nas?

Branje pomeni biti s knjigo v dvoje, pomeni, da se pogovarjaš z avtorjem, z junaki. Pomeni dopolnjevati vsebino, iz nje črpati spoznanja in resnico. To je branje v slovenski dvojini. Otroci precej berejo, odrasli premalo, čeprav pravijo knjižničarji, da je izposoja velika. Ne vem, koliko brejo klasike, literaturo 19. stoletja. Moti me to, da gledališča uprizarjajo dramtizacije in s tem oklestijo roman. Tako umetnina ne more biti več kot igrokaz ali bolj ali manj slaba TV novela. Če bereš dobre avtorje, ki so mojstri besede, občutiš bogastvo, ki gre vate. Če naprimer bereš Kosmača, začne slovenščina zviniti, to je orkester, to je neverjetno ...

Torej je zelo pomembno, kakšno literaturo beremo.

Po mojem v literaturi ne šteje toliko kaj, ampak kako napišeš. Tolstoj je za svoj roman Ana Karenina ob neki priložnosti skromno dejal: »Oh, kaj sem pa napisal. Nič posebnega. Oficir zapelje poročeno ženo ...«

V resnici pa je tako, da že po prvih prebranih stavkih, po prvem poglavju veš, kakšnega avtorja imaš pred sabo.

Ali človek veselje do branja prinese s sabo na svet in ali ga je mogoče privzgajati in razvijati?

Z značajem se rodiš, nagnjenja pridobiš. Važen je zgled. Če v družini nihče ne bere, tudi otrok ne bo segel po knjigi. Zelo je pomembna bralna kultura. Slovenci smo s knjigo postali to, kar smo, kaže pa, da čas knjige mineva. Knjig je premalo v knjižnicah, po domovih, bralec ni cenjen kot človek duha, je skoraj čudak, druge vrednote oblikujejo ta svet. In to je škoda. Usiha jezik, zgublja se duhovnost, življenje postaja plitvo.

Kaj pa pesnik. Ali se pesnik rodi?

Rimljani so rekli: poeta nascitur. Se pravi, da se rodi. S seboj prineseš občutljivost, nemir, radovednost, posluš za skrivnostnost. A ta prirojeni dar je le osnova. Vse drugo je delo, delo, delo. Živ-

ljenje z besedo je lepo, a tudi mučno.

O vas kot pesniku je veliko napisane ga in povedanega. Pa vendar, kako bi sami opisali svojo pesniško pot?

Dolgo sem mislilo, da je vse, kar sem napisal, le uvod v pravo pesem. Zdaj, v teh letih, tega seveda ne morem več reči. Napisal sem, kar sem napisal. V stope bi dal, kot je rekel Zupančič, marsikaj. Izjema je zbirka Dediščina in med otroškimi knjigami Čenčarija ter Majnice. A nič se ne ve: kaj pa če napišem še kaj in to zares novega, v novi zvrsti, z novim verzom, česar odslej še nisem! Mogoče. Človek živi, da ujame belo ptico pesmi.

Če se vrnemo k srečanjem z mladimi. Ali vidite razliko med mestnimi in podeželskimi otroki?

Ne vidim razlik v zunanosti. Tudi televizija je poenotila otroke v dobrem in slabem. A vseeno: mestni otroci so bolj razvajeni, nekako siti vsega. Kazati so se začele, žal, socialne razlike in meni, ki sem se težko prebija k znanju, ob tem ni lahko.

Kakšno je bilo vaše otroštvo? Ali se pogosto vračate v otroštvo? Ali vas k temu spodbujajo tudi srečanja po šolah?

Vsako otroštvo je lepo. Čez čas še lepše, pa četudi je bilo težko, revno, lačno. Le če te v otroštvu ranijo, ostanejo brazgotine. Jaz sem bil v otroštvu samotni otrok, kasneje sem se navadil druženja, otroštvo pa je ostalo v meni. Zato imam rad otroke.

Kaj vas je najbolj zaznamovalo in oblikovalo?

Najprej revščina, ko se je morala mama prebijati skozi življenje z dninami in početi še kakšno dolensko šavrinko. Potem sem se prebija tudi sam skozi šole z inštrukcijami, s prvim pisanjem. Najbolj pa me je zaznamovala zemlja in delo na kmetih. Otroštvo in puberteto sem preživel v rojstnem Šentjurju in po duši ostal zvest tej pokrajini in kmetstvu. Meščan nisem bil nikoli. Druga važna spremeljevalka skozi življenje je bila trta. Zdaj sem ji v Istri dodal še oljko. Od tu moč in volja in radoživost.

Ali je pomembno, kje človek odrasča oz. v kolikšni meri vpliva na človeka družina, šola in koliko okolje? In kako izkušnje?

Lahko je pomembno vse ali nič od tega. Končno lahko nekaj vpliva na človeka dobro ali slabo. Šola marsikje pohabi,

v družinah tudi ni vse zlato. A glejte: tudi sprte družine so lahko otrokom dober kažipot za harmonijo in ljubezen v zakonu.

Kako gledate na življenje v zrelih letih? Morda kakšno vaše življenjsko spoznanje?

Edino in najvišje spoznanje: življenje je neskončen, visok in izreden dar. In naš gospodar. Imejmo ga radi, da bo tudi ono imelo rado nas.

Kaj je za vas sreča? Kje najdete svoj mir?

Pisal sem neke pesmi o sreči. Je to čudna gospa. Kadar jo iščeš, je ni doma. Zaveš se, ko jo izgubiš ali če jo po otročje sprejemaš. Moj mir je nemir. Iz njega raste pesem.

Vrednostni sistem se spreminja. Je to normalno? Kaj se dogaja s tradicionalnimi vrednotami? Gremo v pravo smer?

Kdo ve, kam gremo!? Vsak čas in vsaka družba poimenujeta neke svoje vrednote, ki so spet lahko le začasne. A ostaja prvinsko in prvo: ljubi življenje in ljubi svojega bližnjega kot samega sebe!

Pomagali ste ustvarjati samostojno Slovenijo. Kako gledate na današnje stanje?

Bil sem ob svojem času na svojem mestu. Šlo je za narodne in moralne vrednote. Če ne bi bil zraven, bi bil prikrajšan za lepo zgodbo. A je tako: zanos mine, obleka se ponosi, življenje se z visokega utira v običajni dnevni kolosek. To pa je ne le pesem, ne le himna, ne le navdušenje, je vsakodnevno delo, uvela preživetja, blato in nepotešena želja po neskončnem, po idealnem, po zvezdnem prahu. ♦

MISLI

Bolje je biti od znotraj prosvetljen kot od zunaj umetno razsvetljen.

(J. Gradišar)

Kje smo doma? Kjer najdemo toplino in varno zavetje, kjer vladata medsebojno zaupanje in ljubeča skrb, kjer ima vsak za vsakogar čuteče srce.

(P. Bosmans)

Pogovor z **Veroniko Zajec**

Zvok violinskih citer ne bo zamrl

Veronika je letos končala deveti razred osnovne šole na Vidmu in je ena tistih učenek, ki mi bo zaradi svoje pridnosti, skromnosti, lepega vedenja in značajskih lastnosti ostala v najlepšem spominu. Veronika je vnukinja pokojnega Jožeta Zajca, ki je igral na redek ljudski inštrument - violinske citre. V skrbi, da ta ljudska dragocenost ne bi utonila v pozabo, je svoje znanje prenesel na vnukinjo, ki že nekaj let izvlaja melodije iz tega zanimivega inštrumenta.

Mihaela Steklasa

Kateri spomini so najbolj živi na tvojega »starega ateta«, kot si ga klicala?

Ko sem bila majhna, sem ga opazovala, kako je igral na violinske citre in si pri tem mislila, kako bi bilo, če bi znala igrati tudi jaz. Všeč so mi bile tudi izbrane melodije. Mislila sem si, da bi se morda lahko tudi jaz naučila, čeprav je bilo igranje na ta zanimiv inštrument že na videz zahtevno. Občudovala pa ga nisem le jaz, ampak vsi. Zavedal se je, da je to zelo redek inštrument, zato ga je skrbno varoval in ni dovolil, da bi ga uporabljal kdo drug. Bil je pravi mojster in igral je z velikim veseljem. Sprejel je vsako povabilo za nastop. Ko se je razvedelo zanj, je bilo teh vabil čedalje več, celo iz tujine.

23. 3. 2001 — Veronikin prvi nastop v šoli za materinski dan

Veronika Zajec, Videm, 3. 12. 2005
Foto: Marjan Smerke

Kako da je za učenko izbral ravno tebe?

Ne vem, če me je izbral. Z igranjem so začeli tudi moja dva brata in sestra, ampak niso zdržali dolgo. Ko je ate videl, da imam največ veselja jaz, me je začel spodbujati in učiti.

Kako so drugi domači gledali na to?

Opazili so, da imam posluh in veselje, zato so me podprli. Rekli so mi, naj se začnem učiti, ko bom stara osem let.

Kako je bilo na začetku?

Prva pesem, ki sem se jo naučila, je bila *Rožic ne bom trgala*. Najprej sem opazovala 'ateta', on pa mi je razlagal, kako se igra. Na videz niti ni bilo težko. Ko pa sem poskusila sama zaigrati, sem ugotovila, da ni tako lahko. Največ težav sem imela z basi. Vendar nisem obupala. Po določenem času sem osvojila postopek in počasi začela z učenjem še drugih pesmi.

Kakšen učitelj je bil tvoj ate? Strog?

Bil je dober, natančen in potrpežljiv, tudi če mi ni šlo najbolje.

Ali sta veliko in redno vadila?

Ponavadi kakšni dve uri ob nedeljah, ko je bilo največ časa.

Koliko pesmic te je naučil?

Vsega skupaj petnajst.

Kot je očitno, si uresničila njegovo željo in nisi nehala igrati. Kako je zdaj, ko nastopaš brez njegovega mentorstva? Je zdaj težje?

Res sem se bala, da sama ne bom zmogla. Dokler je bil živ, je bil vedno zraven ali vsaj v bližini, zato sem se počutila samozavestno. Kljub temu sem nadaljevala. Najprej sem ponovila pesmi, ki me jih je on naučil, potem pa sem počasi začela z novimi iz njegove pesmarice ljudskih pesmi, ki mi jo je zapustil. Pri tem so mi pomagali domači tako, da so pesem zapeli, da sem slišala melodijo, potem pa sem jo poslušala zaigrati. Učim se ljudskih in cerkvenih pesmi. Na novo sem se jih naučila že petnajst, tako da jih skupno znam zaigrati okoli trideset.

Katere od teh pesmi so ti najljubše?

Rada igram bolj poskočne melodije, polke pa tudi valčke.

Si imela kaj težav pri učenju?

Največji problem na začetku je bilo uglaševanje violinskih citer. Ate je uglaševal sam po posluhu. Po njegovi smrti smo za pomoč zaprosili Romana Gačnika, ki mi je inštrument uglasil in mi narisal točno shemo za uglaševanje. Imamo pa tudi posebno napravo za to. Počasi mi je prišlo v uho in zdaj uglašujem sama.

Obiskuješ tudi glasbeno šolo.

Letos sem končala nižjo glasbeno šolo in se vpisala v srednjo. Že šest let se učim violine. Kar dobro mi gre, odlična sem bila.

Zakaj si se odločila za violino? Ali ni to precej zahteven inštrument?

Violina je res zahteven inštrument, vendar mi ni žal, da sem se odločila zanj. Znanje violine mi pomaga pri učenju na violinske citre.

Čedalje večkrat te vidimo nastopati. Ali imaš za sabo tudi kakšen violinski nastop?

V okviru glasbene šole sem nastopala na internih nastopih za starše, kjer sem igrala skladbe za violino in v duetu. Nastopila pa sem tudi že na javnem nastopu v Jakličevem domu.

Dobro pa te poznamo po nastopih z violinskimi citrami. Koliko takih nastopov je že bilo?

Najprej sem nastopala skupaj z atetom. Ponavadi sva zaigrala vsak po eno skladbo. Prvi nastop je bil za materinski dan na osnovni šoli. Potem sva nastopila na srečanju ljudskih godcev v Račni, Višnji Gori in drugod.

Tudi sama sem imela že kar nekaj nastopov, naprimer na prireditvah v Jakličevem domu, ob odprtju informacijskega centra bratov Kralj, ob 30-letnici območne obrtne zbornice itd. Lani za božično novoletne praznike pa sem nastopala sku-

paj z vokalno skupino Mavrica na njihovih božičnih koncertih.

In tvoji načrti?

Igrala bom še naprej in tudi nastopala, če me bodo povabili. Pred kratkim sem se včlanila v citrarsko društvo s sedežem v Velenju. V mesecu juliju bo tam srečanje citrarjev iz vse Slovenije. Članstvo v društvu mi bo verjetno odprlo možnosti še za več nastopov.

Glasba je tvoje najljubše področje. Ali se nameravaš v življenju ukvarjati z njo tudi poklicno?

Glasbo imam zelo rada. Poleg igranja na violinske citre tudi rada pojem. V šoli sem pela v mladinskem zboru, septembra pa se bom priključila cerkvenemu mešanemu zboru. Z glasbo bo, upam, povezana tudi moja prihodnost. Morda tudi poklicna, saj bi bila rada nekoč učiteljica glasbe. Vendar so to zaenkrat le želje in ne vem, če se bodo uresničile. Do tja je še dolga pot. Zdaj sem se vpisala šele v gimnazijo.

Seveda želimo Veroniki izpolnitev želja in veliko uspehov in veselja pri igranju na violinske citre. ♦

Samovžigi sena — preventivni nasveti

Naj se sliši še tako neverjetno, se vlažno seno lažje vžge kot suho. V mislih imam namreč 'samovžig sena'. To je pojav, kjer pride do ognja kljub temu, da zunanji vir vžiga ni prisoten, ampak se zaradi samodejnega segrevanja kopiči toplota v notranjosti sena, do ohlajanja oz. odvajanja toplote pa ne prihaja. Večja kot je količina sena, težje se hladi in se s tem povečuje možnost nastanka ognja.

Samovžig — požarna kotanja

Marsikdo med nami pozna občutek toplote, ki jo občutimo pri premikanju sveže trave, ki je bila lahko le kratek čas na kupu. Procesi, ki lahko pripeljejo do samovžiga, se prične že pri sobni temperaturi. Rastline v manjši meri proizvajajo kisik tudi, ko se jih že vskladišči, kisik pa lahko nato porablja mikroorganizmi (termofilne bakterije), ki povzročajo dvig temperature. Poleg tega se v kemičnih reakcijah proizvajajo plini, ki se lahko pri dovolj visoki temperaturi vžgejo. V senu se razvijajo ogljikov dioksid, dušik, metan, vodikov sulfid.

Eden izmed pomembnejših pogojev za nastanek samovžiga sena je vlaga. Shranjeno seno mora imeti manj kot 20% vlage. Razlogi za prezgodnje skladiščenje sena, ki posledično prinesejo preseženo količino vlage, so različni. Lahko je nevarnost prihajajo-

čega dežja, nedoslednost pri sušenju, lahko se vlaga v senu poveča zaradi poškodovane strehe objekta in seno moči dež ali pa se seno vlaži iz tal, če so za to dani pogoji. Eden od pogojev za samovžig sena je tudi višina kopice, ki mora biti minimalno 2 - 3 metre.

Kritične temperature in ukrepanje:

- 65? C — Nevarno območje. Potrebna je dnevna kontrola.
- 70? C — Nevarnost! Potrebna je kontrola vsakih nekaj ur.
- 80? C — Potrebno je poklicati gasilce in pričeti z močenjem sena!
- 85? C — Nastajanje požarnih kotanj in kanalov, nevarnost izbruha ognja ob dotoku zraka!
- 100? C — Kritično! Seno se bo skoraj zagotovo vžgalo.

Temperature so samo okvirne in vam ne povedo dosti, če nimate sistema za merjenje oz. kontrolo. Pomembno je, da ste pri segrevanju pozorni na vonj sena in v primeru kislega vonja ali vonja po karameli nemudoma ukrepate. Vendar bodite previdni pri premetavanju sena, ker lahko s tem dovedete svež zrak in pospešite vžig. Nikakor ne hodite po senu, ker zaradi tvorbe požarnih kotanj obstaja nevarnost, da se senena kopica vdre ali sesede, če pa je le to nujno, naj bo oseba navezana in nikakor ne sama na kopici.

Nevarna doba za samovžig je 3 do 6 tednov od datuma skladiščenja sena.

Do samovžiga sena pa lahko pride tudi po veliko daljšem času (npr. več let), če je seno shranjeno v kopici ali v balah brez ovoja in delno pokrito. V takšnih primerih je izpostavljeno različnim vremenskim vplivom in v primernih okoliščinah (dežju sledi več dni zelo toplega in sončnega vremena), se procesi, ki pripeljejo do samovžiga, ponovno pričnejo.

Potrebno je omeniti, da se tudi dobro posušeno seno v prvih nekaj dneh skladiščenja segreje do okoli 50? C, vendar se nato po 15 do 60 dneh ohladi, pri tem pa je le neznatna možnost vžiga ali zmanjšanja kvalitete krme. Hitrost ohlajanja je odvisna od gostote sena, temperature okolja, količine vlage in prostorov skladiščenja.

Vedeti moramo, da se samovžig sena z upoštevanjem dobre prakse in previdnosti lahko povsem prepreči ter se ohrani premoženje in nenazadnje kvalitetno krmo.

Informacijo pripravili v Sektorju kriminalistične policije Policijske uprave Ljubljana.

Martina GRAMEC

TISKOVNA PREDSTAVNICA POLICIJSKE UPRAVE

Samovžig — požarni kanal

Piše: **Zdravko Marič**, dr.med.

Do Vojka na odojka

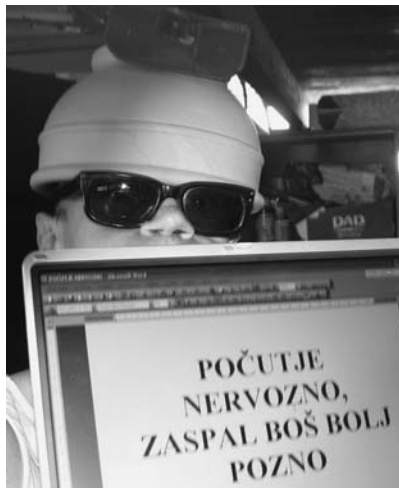
Serbus, Alfonz tukaj. Podjetje Antiplatfus d.o.o. me je v reklamne namene zaprošilo, da javnosti predstavim svojo izkušnjo s telesnim skenerjem Chip-eye, ki sem ga preizkusil med 15. 7. 2022 in 17. 7. 2022 in ki ga to podjetje proizvaja že pet let. Ne bojte se, vse vam bom lepo po domače predstavil in razložil. Samo počasi, pojdimo lepo po vrsti. Preden pa začnete brati moje občutke, se skoncentrirajte na svoje telo; na kri, žile, notranje organe (čeprav jih ne čutite), na mišice in kosti (ki jih še kako čutite, saj vas večkrat bolijo), na možgane, kožo in nepredvidljive hormone. Mogoče se bo kdo izmed vas še spomnil študije o jetrih in o snoveh, ki prehajajo skozi jetra; objavil jo je, če se spomnite zdravitelj Zdravič v Našem kraju davnega leta 2004 ali 2005. Upam, da ta avtor še živi, saj je bila predstavitev jeter takrat plod predhodnika današnjega aparata in bo Zdravič prav gotovo z zanimanjem prebral moj prispevek.

Odločitev za sodelovanje je bila posledica ugotovitve, da se ob ponedeljkih, ko bi moral biti spočit in poln energije, dopoldne v službi počutim kot ožeta cunj: utrujen, ves otečen, nervozen in neproduktiven. Kaj je narobe z mojim preživljanjem vikenda, da se namesto spočitosti nabere izčrpanost, bo pokazala analiza podatkov iz skenerja Chip-eye, ki so mi ga namestili v petek popoldne, na način kot ga kaže fotografija.

Načrt za petek je nakupovanje v trgovinskem centru, v soboto dopoldne pomivanje oken v hiši, popoldne gledanje nogometa, za nedeljo pa že dolgo planiran celodnevni piknik pri prijatelju Vojkotu, ki bo pekel odojka in pripravil torto za sinov rojstni dan.

No, pa pogledimo najprej nakupovanje. Žena me je prosila, da grem z njo, saj potrebuje čevlje, bluzo in dva kostima. Seveda je pred nakupom vsaj dve uri izbirala različne modele, začele so me boleati noge, saj sem ves čas stal. In po dveh urah se je naprava prvič oglasila: »pi-bip,

pi-bip, pi-bip«, je zapiskalo in pojavil se je opozorilni napis. Takole je pisalo: ZMATRANE NOGE POLNE SO VODE. Da, prav to sem čutil. Že itak utrujen od službe celo popoldne stojim v trgovini, nič čudnega. Če sem hotel, da mi aparat ponudi nasvet, sem moral najprej opisati situacijo. Odgovor se je glasil takole: *Če boš silil domov, boš razjezil ženo in si pokvaril vikend. Začni hoditi naokrog ali pa sedi na stol za pomerjanje čevljev.* Odločil sem se za oboje; malo hoje, malo sedenja. Tako je minilo popoldne, prišel je večer in čas za spanje. Ko sem se poskušal umiriti, so mi po glavi začeli odmevati vsi službeni, pa tudi drugi problemi. Namesto, da bi zaspal, se mi je začel oglašati skener: »pi-bip, pi-bip, pi-bip«. Kaj spet piše? POČUTJE NERVOZNO, ZASPAL BOŠ BOLJ POZNO. Spet sem bil radoveden, kaj mi

Senzorji za začetna bolezenska dogajanja so vgrajeni pod neke vrste čelado, ki je v barvi kože, da je čimmanj opazna. Zvočni signal kot opozorilo se pojavi vedno, ko je kaj narobe. Takrat se dogajanje izpiše na zaslon. Če pa je tako hudo, da je pacient v nezavesti, začne utripati opozorilna lučka na glavi, da se opozori ljudi, ki so v neposredni bližini dogajanja in po potrebi nudijo prvo pomoč.

bo svetoval; če sem že dobil aparat za čez vikend, ga velja tudi izkoristiti. Naj dela in mi ponudi rešitev situacije. Ko sem mu podal boljše podatke o moji situaciji, mi je takole svetoval: *Če vzameš tableto za spanje, si izgubil bitko; postal boš odvisnik in sčasoma boš izgubil vojno. Pojdi za 20 minut na sobno kolo.* Zatem sem res malo poteloval in uspelo mi je zaspati. A glej ga zlomka: sredi noči me je tiščalo na vodo in spet se je oglašil aparat. Takole je pisalo: NAMESTO DOPOLDNE SI LOKAL POPOLDNE. Res je, pozno popoldne sem se najedel in napil. Tokrat ne bom spraševal, kaj naj naredim, saj mi aparat ne more svetovati nič pametnega. Bom pač šel do jutra še dvakrat na WC.

Zjutraj me je zbudil vlak, ki je peljal mimo hiše, bila je sobota in po zajtrku sem se spravil pomivat okna. Malo sem brizgal po šipah, potem pa z vso silo brisal s papirjem, tako da je kar cvililo okrog ušes. Prisilna drža, enolični gibi, pritisk v ramenskem sklepu in kmalu je namesto šip začel cviliti računalnik: »pi-bip, pi-bip, pi-bip«. Takole je pisalo: ČE JE DINAMIKA SKLEPA PODRTA, RAME PONOČI ŽE CUKA IN ŠKRTA. A zdaj pa fizično delo, kjer se človek lepo zadiha in razgiba ni več zdravo? Le kaj mi bo odgovoril aparat, ko vnesem podatke, da me zaboli ob dvigu iztegnjene roke v stran. Takole piše: *To kaže na začetno vnetje obramenskih tetiv. Namaži jih s protivnetnim mazilom in deset dni delaj vaje za ramenski obroč.* Ker sem se malo ustrašil, sem takoj nehal z delom. Sicer pa se je kmalu zatem začel fustal. Po kosilu sem se z užitkom zleknil v naslonjač, prižgal TV in že po nekaj minutah zaspal. A komaj sem zadremal, že me zbudi opozorilni zvok: »pi-bip, pi-bip, pi-bip«. Kaj pa je zdaj narobe? BIORITEM NAJ NE PRESKOČI, DVIGA SE SLADKOR, SPAL BOŠ PONOČI. Ti baraba senzorska, še spati mi ne pusti. Pa kaj naj storim, kaj bo odgovoril, če mu napišem, da sem utrujen? Takole mi zabrusi: *Spij si vodo, pusti pir, vzemi psa in na špencir.* Takoj zatem je aparat glasno zažvižgal, kakor jaz, ko pokličem našega Rexa. Rex je v hipu pridrvel izza vogala, mahal z repom in me že ves vesel vlekel proti vhodnim vratom. To je pa že višek. Naprava ima že vgrajen sistem, da pokliče psa in me tako prisili na sprehod. Nimam kaj, Rex bo užajen, če ga pustim na cedilu. Prisilil sem

se, uspelo mi je in ponoči sem malo bolje spal.

Potem je prišla težko pričakovana nedelja. Zajtrka nisem imel, ker sem hotel na piknik s praznim želodcem. Vreme je bilo lepo, ljudi veliko in ko sem prišel, je že dišalo daleč naokoli. Seveda pa je bilo treba do požrtije še malo počakati, zato smo vsi nestrpnost pili pivo in kadili cigarete. A jaz ne za dolgo. Kmalu sem namreč zaslišal zoprni zvok: »pi-bip, pi-bip, pi-bip«. In napis na zaslonu? PREVEČ SI KADIL, PREVEČ SI PIL PIVO, UNIČIL BOŠ PLJUČA IN CELIČJE SIVO. Seveda pri alkoholu in cigaretah ni nobenega opravičila, zato nisem ničesar spraševal, saj sem vedel, da je edina stvar, ki mi jo bo ponudil skener kot rešitev, takojšnje prenehanje pitja piva in kajenja. Medtem je bila pripravljena jedaja. Vsi smo se začeli na veliko mastiti in sladkati. Bilo je zabavno, hrane na pretek, a nekje pri polovici pojedene torte se oglasi znani zvok: »pi-bip, pi-bip, pi-bip«. Šel sem malo na stran, da ne bodo vsi videli, kaj piše. Takole je bilo prebrati: ERROR, ERROR, ERROR ... Kaj pa je zdaj to? O, groza, zgleda, da sem svojemu telesu na-

redil že toliko škode, da je obupal že sam stroj. Takoj bom nehal jesti, šel bom k otrokom in se jim pridružil pri nogometu. Upam samo, da aparata s svojim nezdravim vikendom nisem pokvaril, saj je po moje vreden milijone in bi bila škoda res velika. Igrali smo približno pol ure, ko naenkrat spet zaslišim opozorilo: »pi-bip, pi-bip, pi-bip«. Spet sem bil presenečen, saj sem se vendar rekreiral, kaj bi bilo torej narobe; a je aparat res v popolni okvari? A napis na zaslonu se je glasil takole: ZAPIS ERROR JE BILA LE PREIZKUŠNJA, ČE SI PO DVEH DNEH ZMOŽEN TUDI SAM UGOOTOVITI, KAJ POČNEŠ NAROBE. ČESTITAM, TEST SI PRESTAL, TOREJ VELIKOKRAT VEŠ, KAJ JE NAROBE IN KAKO RAVNATI. To pa je inteligen stroj, ni kaj. Bistvena izboljšava od prototipa izpred 15 let. Moram priznati, da ne samo, da me je opozarjal na napake, po dveh dneh me je tudi navadil, da sem bil zvečer bolj pazljiv in se nisem navedel in napil. Tako sem malo bolje spal kot v petek.

V ponedeljek zjutraj me je čakala analiza podatkov in ocena mojega stanja s

strani skenerja, ki sem ga že komaj prenašal na glavi. Le kaj bo napisal? Čakal sem, da je deset minut obdeloval podatke, nato pa spet zapiskal: »pi-bip, pi-bip, pi-bip«. Ves radoveden sem začel brati oceno stanja: *Danes, v ponedeljek je tvoje telo polno soli in vode. Mišice so pretrujene zaradi slabega spanca, psihično stanje pa je na robu obupa. Trenutno iščeš vse mogoče izgovore, kako bi opravičil svojo lenobo, stanje opredelil kot bolezen in namesto v službo šel k zdravniku in v bolnišnico. Pa ne bo šlo, saj stanje zaenkrat še ni bolezensko, ampak gre zgolj za neke vrste mačka kot posledico nezdravega preživljanja vikenda. Na koncu bi dodal, da si kot skener želim čimmanj takih pacientov kot si ti, saj si me zelo izčrpal in mi skoraj pokuril vse baterije. Vseeno pa si zadnji dan pokazal, da si sposoben tudi samomotivacije in upam, da ti bo izkušnja z mano pomenila ne le oceno stanja in odgovor na vprašanje ponedeljkove utrujenosti, ampak tudi nadaljevanje upoštevanja zdravih življenjskih navad. Lepo te pozdravlja skener Chip-eye, Chip-eye, Chip-eye ... in potem se je aparat samodejno izklopil.* ♦

URNIK AMBULANTE NA VIDMU

PONEDELJEK	7.00 - 15.00
TOREK	12.00 - 20.00
SREDA	7.00 - 15.00
	(vmes od 9.00 do 11.00 STRUGE)
ČETRTEK	12.00 - 20.00
PETEK	7.00 - 14.00

Za **nujno zdravniško pomoč** na domu kličite v redne ambulante, ponoči od 19. do 7. ure zjutraj in ob nedeljah ter praznikih ves dan pa na telefonske številke:

78 19 009, 050-624-071, 781-84-00 ZD GROSUPLJE,
781-90-09 ZD IVANČNA GORICA (za čas dežurstva),
031-656-000 MOBILTEL ZA ČAS DEŽURSTVA.

URNIK ZOBNE AMBULANTE NA VIDMU

PONEDELJEK in TOREK:	12.30 - 19.00
SREDA, ČETRTEK in PETEK:	7.00 - 13.30

Telefon: **01/7807-866, GSM: 031/478-290**

IZ DRUŠTVA UPKOJENCEV DOBREPOLJE

*Ne bodi sam,
pridruži se nam*

Piše: **Fani Kralj**, predsednica Društva upokojencev Dobrepolje

Zdaj smo pa že krepko zaplavali v vroče poletje. Za nami je kopalni dan v Izoli. Zakaj je prišlo do spremembe? Najprej je bilo določeno, da gremo v Strunjan, nazadnje pa naj bi pristali v Izoli. To pa zato, ker, ker bi nas v Strunjanu časovno omejevali za kopanje v bazenu. Upam, da smo bili na koncu vsi zadovoljni, pa vendar se opravičujem, če je bil zaradi zamenjave kdo razočaran.

24. junija je bilo srečanje šestih društev upokojencev v Šentvidu pri Stični. Naše društvo je zastopal pevski zbor »Škrjanček«. Nagrajeni smo bili z močnim aplavzom. 26. junija smo zaključili s pevskimi vajami tako, kot se spodobi. Imeli smo tudi tortico s šestimi svečkami. Zakaj, pa sami uganite!

Dragi občani! Naslednji izlet bo 12. avgusta na Sveto Goro, 9. septembra pa gremo na povratno srečanje v Dragomer.

Juhuhu, počitnice so tu! Na počitnice odhajajo tudi urednica in ostali, ki skrbijo in urejajo glasilo Naš kraj. Torej, imejte se kar se da lepo in nasvidenje zopet v septembru. ♦

Lokalna akcijska skupina
Dobropolje

Droga? Ne, hvala

LAS Dobropolje je v letošnjem letu razpisal literarni natečaj o drogah. Najboljše spise so napisali Veronika Zajec (njen spis je bil objavljen v prejšnji številki), Lidija Vrščaj Ana Hekič in Damjan Žgajnar. Tokrat objavljamo spisa Ane Hekič in Lidije Vrščaj.

Ana Hekič

Droge so še vedno ena od tabu tem po celem svetu. Ljudje so zasvojeni od različnih drog: mamil, cigaret, alkohola ... razne droge nam pogosto postanejo uteha v nečem hudem.

Ne dolgo nazaj sem z bratrancem Blažem in sestrično Petro odšla v Ljubljano. Ogledali smo si maturantske obleke za bratranca Blaža. Sprehajali smo se po pločnikih in si ogledovali zelo lepe in drage izložbe.

Odšli smo tudi v park, da bi na klopci v miru pojedli sendvič. V parku je bil tudi most, pod katerim so sedeli fantje, stari od 13 do 15 let. Med njimi sta bili tudi dve dekleti. Okoli njih je bilo razmetanih veliko pločevink, piva in drugih steklenic alkoholnih pijač. Nekateri so tudi kadili. Na sredini so imeli lonec, v katerega so zbirali denar.

Pri srcu mi je postalo tesno, ko sem jih videla. Bili so mladi in pred seboj so imeli še vse življenje, ki je polni zanimivih stvari, vendar s tem, kar so počeli tisti trenutke, so si ga počasi uničevali.

Od raznih drog postanemo odvisni in zasvojeni. Vendar to ni dobro. Veliko lju-

di se zdravi zasvojenosti drog. Tudi slavni pogosto zaidejo na taka pota. Dobro bi bilo, če bi se nevarnosti zasvojenosti zavedali vsi in da bi, preden bi v roke vzeli cigareto, steklenico ali mamilo, pomislili in vse odvrgli. Življenje je lepo in polno čudovitih stvari, ki so bolj pomembne kot droge. Meni osebno je pomembnejša šola, družina, prijatelji, šport in življenje nasploh.

Ne vdaj se drogami!!!

Lidija Vrščaj

Z drogo je veliko težav, kajti ko enkrat poskusiš, ne moreš nehati. Droga nekatere ljudi pomirja in jih odpelje v neki drugi svet, v katerem ne vedo, kaj počnejo. Večina ljudi, še posebej mladih, uživa droge, kot so cigareti, alkohol, marihuana in extasy. Posledice so včasih tako zelo hude, da kakšen človek stori drugemu kaj hudega. Največkrat so za uživanje drog krivi spori med starši, sošolci ... Zaradi tega veliko otrok na skrivaj uživa droge.

Veliko ti pri tem lahko pomagajo starši. Obstajajo knjige in filmi, kot so Tu pa

tam, Fant v blatu in druge. V filmu Fant v blatu se 16-letni Sandi ukvarja s prodajo marihuane. S tem zasluži veliko denarja. Neki dan pa na vrata potrka preprodajalec s še močnejšimi mamili. Sandi se nekaj časa upira, nato pa drogo poskusi še sam. Po prvem poskusu se mu zdi, da je v devetih nebesih. Vse okrog njega je lepo in čudovito. Čez nekaj časa spet pokliče preprodajalca in mu reče, da plača, kolikor hoče, samo da dobi še boljšo drogo. Tokrat mu prinese še injekcijo. Sandi sprostí roko in v žilo zapiči iglo. Ob tem ga malo zaboli, vendar začne uživati. Spet pokliče preprodajalca, da bi dobil še eno dozo. Ker pa nima denarja, mu hoče plačati kasneje. S tem pa zabrede še v večje težave. Nekega dne na vrata potrka preprodajalec in ga pretepe. Soseba najde Sandija nezvestnega na tleh. Pokliče rešilca. Ko pridejo reševalci, opazijo na Sandijevem telesu modrice, nato pa še vbodne rane. Rana je tako globoka, da se mu zagnoji, na koncu mu morajo roko celo odrezati.

Tako se lahko zgodi vsakemu, ki uživa prepovedane droge. Vsakdo lahko izgubi življenje, če ravna nepremišljeno.

Tak konec pa ni bil le v filmu, lahko je tudi v resničnem življenju.

Če bi vsak človek namesto ene cigarete ali droge pojedel kos kruha ali jabolko, bi bil svet veliko lepši in ne bi bilo toliko mrtvih. Ljudje bi si morali reči STOP. Veliko jih tako reče, a le eni so dovolj močni, da premagajo željo po drogi.

Za mlade bi bilo bolje, da bi med prostim časom obiskovali krožke, se ukvarjali s športom, spoznavali vrstnike itd. Vsak bi si moral ustvariti določen vrstni red vrednot. Vedno bi moralo biti na prvem mestu zdravo življenje brez cigaret in drog. Pri meni je na prvem mestu zdravje, nato družina, prijatelji in šele nato zabava, in to zabava, kjer mislim s trezno glavo. Saj si lahko vseeno lahko nekaj posebnega.

V šoli imamo z drogami kar nekaj problemov. Nekega dne sem se vračala iz šole domov. Na poti sem srečala fanta, ki mi je rekel, naj grem malo z njim. Res sem šla za njim. Ko pa sem prišla do igrišča, je bilo tam pet fantov, ki so kadili. Nekaj časa smo se pogovarjali, nato pa mi eden od njih reče, če bi tudi jaz poskusila. Bila sem tiho in si ogledovala cigareto, potem pa sem odločno rekla NE. Fantje so se mi smejali, češ kako sem neumna, jaz pa sem rekla, da si s tem lahko uničim življenje. Obrnila sem se in odšla. Žal pa je veliko takih, ki namesto NE, HVALA rečejo JA, PROSIM ali kaj podobnega. ♦

NARAVOSLOVNI IN TEHNIŠKI DNEVI — ZAHVALA

Tudi letos smo učitelji naravoslovnih predmetov izvedli veliko dobrih naravoslovnih in tehniških dni. Tako se za dobro vodstvo in gostoljubnost zahvaljujemo:

- VODSTVU PODJETJA STOLARNA DOBREPOLJE
- VODSTVU PODJETJA ISKRA DOBREPOLJE
- PODJETNIKU FRANCU ŽNIDARŠIČU DOBREPOLJE
- PODJETNIKU FRANCU BLATNIKU (s pomočjo njegovega delavca je naravoslovni dan potekal v šoli)
- GOSPE DANICI MOLEK (ogledali smo si in proučili njen velik in lepo urejen zelnik)
- GOSPE LJUBI LAHARNAR (kot vsako leto nam je tudi letos izpeljala zanimivo predavanje in praktične vaje iz prve pomoči)

V imenu vodstva šole in učiteljev naravoslovnih predmetov se vsem še enkrat iskreno zahvaljujem in se priporočamo tudi za naslednje šolsko leto.

Pomočnik ravnatelja **Tone Steklasa**

Osebné finance

Piše: **David Jakopič**, Svetovalec za vzajemne sklade, KD BPD borzoposredniška družba d.o.o.
David.Jakopic@kd-group.si ■ Tel: 041/704-525

Komentar dogajanja na svetovnih kapitalskih trgih

Po premoru se zopet oglašam z rubriko – Osebné finance. Upam, da bo stran postala bolj redni spremljevalec časopisa Naš kraj, ker se sedaj tudi poklicno ukvarjam s svetovanjem in osebnimi financami. Tako bom bolj v teku dogajanja in na ta način želim tudi bralce Našega kraja redno seznanjati in obveščati o zelo pomembnem področju našega življenja, o naši svetli (ali temni finančni) prihodnosti. Ali bo prihodnost svetla ali temna, je pač čedalje bolj odvisno od nas samih. Izkušnje kažejo, da se tega vse več ljudi zaveda. Nekateri pa žal še vedno računajo na pokojnine, brezplačno šolstvo, zdravstvo ...

Kaj se torej trenutno dogaja na svetovni kapitalski sceni?

8. maj 2006 je datum, ko se je predvsem na ti. »Emergents markets«, oz. hitro rastočih trgih začela huda in precej ostra korekcija delniških tečajev. Ti so pred tem rasli po neverjetno hitri stopnji. Indijski, kitajski, brazilski in ruski delniški indeksi so samo v zadnjem letu pridobili med 50 in 80 odstotkov. Tako visoka rast seveda na dolgi rok ni realna. Povpraševanje po vrednostnih papirjih na teh trgih je raslo izredno hitro, vzajemni skladi, ki vlagajo na ta področja so vsak dan prejemale veliko vplačil za kupovanje vrednostnih papirjev po BRIC (Brazilia, Russia, India, China) trgih. Ta gospodarstva tudi izredno hitro rastejo, tudi njihovi makroekonomski kazalci so dobri. Povpraševanje po surovinah in energiji se sploh s strani omenjenih držav izredno hitro povečuje, ponudba je cenovno slabo elastična, torej se v kratkem času ni sposobna prilagoditi povpraševanju, zato cene rastejo in posledično dobički omenjenih podjetij. Tekoči dobički višajo pričakovanja po prihodnjih dobičkih, zato delniški tečaji hitro rastejo. Rast delnic

je prehitevala realno gospodarsko rast in prišlo je do korekcije delniških trgov. Korekcija je običajno čisto normalni odziv na prehitro rast delniških tečajev. Korekcija pa pomeni ravno to, da se borzne cene uskladijo s realnimi cenami.

Sodu je izbilo dno objava zvišanja temeljnih obrestnih mer centralne banke ZDA, v strahu pred previsoko inflacijo. Višje obrestne mere pomenijo, da je denar dražji in posledično ga je manj. Tudi naložbe v dolžniške vrednostne papirje (npr. obveznice) postanejo ob višjih obrestnih merah bolj zanimive. To je bil alarm, da je začel denar bežati s hitro rastočih trgov.

Razvijajoči se trgi so relativno plitki z denarjem, zato je prišlo do hitrega umika denarja s teh trgov in s tem hitrega padca tečajev vrednostnih papirjev. Kdor je letos v februarju ali marcu vplačal v vzajemni sklad, ki vlagajo na ta področja, je bil konec maja zelo razočaran. Za vsem tem je bila, poleg kritične točke obrestnih mer tudi psihologija množic in panika malih investitorjev in vlagateljev v vzajemne sklade. Običajno se mali vlagatelji pri izbiri vzajemnega sklada odločajo na podlagi preteklih donosov. Donosi skladov, ki vlagajo na omenjena področja, pa so bili, kot sem pisal že pred časom, izredno visoki. Še enkrat se je pokazalo, da se vzajemnim skladom, ki so v določenem trenutku najdonosnejši, njihova donosnost lahko tudi hitro zniža. Hitremu padcu delniških tečajev je sledila panika vlagateljev z umikanjem denarja iz naložb in skladov. Tako se je negativni učinek obrestnih mer še dodatno povečal. Korekcija tečajev je trajala več kot en mesec. Trenutno, ko pišem članek, (10.7.2006) se kaže, da je najhujše mimo, saj se je že zgodil pozitiven odboj. Lahko se zgodi, da dno še ni doseženo, vendar pretirana panika pred dolgoročnim medvedjim trendom (trendom padanja tečajev) ni potrebna. Gospodarska slika sveta, predvsem azijskih hitro rastočih držav (Kitajska, Indija) je zelo dobra, zato se pričakuje nadaljnja rast delniških trgov. Trenutno je idealen čas za vstop na delniške trge in v vzajemne sklade, saj lahko veliko vrednostnih papirjev in točk vzajemnih skladov ku-

pimo z 20 odstotnim diskontom glede na april 2006. Poletni čas je na kapitalskih trgih običajno bolj umirjen, zato je to za vlagatelje zelo primeren trenutek za vstop. Glede na pretekle izkušnje jeseni delniški tečaji običajno, ob ugodni gospodarski sliki, oživijo.

Ob vedno večji ponudbi vzajemnih skladov vsem vlagateljem pri izbiri vzajemnega sklada KD priporoča posvet s finančnim strokovnjakom, ki jih bo lahko informiral o prednostih posameznih produktov in tako bosta z vlagateljem našla pravo kombinacijo med donosnostjo in nje-govo nagnjenostjo k tveganju za doseganje vlagateljevih osebnih finančnih ciljev.

Za bolj podrobne informacije se lahko obrnete na e-mail: David.Jakopic@kd-group.si ali telefon: 041/704-525. Uredite lahko pristop k vsem vzajemnim skladom KD in tudi k večini (preko 70) vzajemnih skladov drugih družb za upravljanje, z dovoljenjem trženja v Sloveniji. Sklenete lahko naložbeno življenjsko zavarovanje z varčevanjem v izbranih vzajemnih skladih. Preko KD BPD. d.o.o. lahko uredite tudi prodajo in nakup vrednostnih papirjev, lahko pa enostavno samo povprašate za naložbeni nasvet. ♦

MISLI

Živi tako, da ne spodneseš samega sebe in pri tem ne raniš drugih.

(J. Gradišar)

Polovico ljudi zgreši svoj poklic, polovico pa življenjske partnerje – nekateri celo oboje.

(J. Gradišar)

Tudi največja modrost človeka ne more obrzdati glasu vesti.

(J. Gradišar)

Prepotuj ves svet, a sebe boš našel le v svoji samopogubitvi.

(J. Gradišar)

Salamiada 2006

Tekst in foto: **Slavko Pajntar**

V Zdenski vasi oziroma Dolini miru so se ljubitelji in izdelovalci salam na pobudo Francija Adamiča in prijateljev zbrali na prvi salamiadi v Dobrepoljski dolini. Sodelovalo je deset izdelovalcev salam. Pod budnim očesom in okusom tričlanske komisije, v kateri so bili Tadeja Novak, Klemen Babič in Slavko Pajntar, so ocenjevali okus, izgled, sestavino in kompaktnost. Ocenjevanju so se pridružili tudi ostali prisotni, razen izdelovalcev salam. Komisija je imela veliko dela, saj so bile vse salame dobrega okusa. Glede na seštevek pridobljenih točk z minimalnimi razlikami je zmagala salama JOŽETA PERKA iz Zdenske vasi, drugo mesto Francija Adamiča iz Podgore ter tretje mesto Slavka Hrovata iz Zdenske vasi. Prvi trije so prejeli medalje. Na koncu so bili vsi navdušeni in sklenili so, da se prihodnje leto zopet srečamo na 2. salamiadi. Zato vabimo vse ljubitelje in izdelovalce salam, da nam se pridružijo. ♦

Prisotni pri ocenjevanju

Novice iz društva gobarjev Štorovke Šentrumar – Hočevje

Tekst in foto: **Slavko Pajntar**

Gobarsko društvo Škofja Loka je organizirala 8. in 9. julija seminar izobraževanja za pridobitev določevalca gliv DETERMINATOR pripravnik. Seminarja sta se udeležila tudi dva člana DGŠŠ-Hočevje, Slavko Pajntar in Mitja Buščaj. Tečaj je vodil avtor več knjig o gobah in mentor determinator Mikološke zveze Slovenije Mariborčan gospod Anton Poler. Seminarja so se udeležila društva iz Kranja, Ljubljane, Hočevja in gostiteljev iz Škofje Loke. Spoznali smo kar nekaj vrst gob, ki jih moramo tečajniki poznati, od užitnih do zelo strupenih. Spoznali smo, kako ravnati ob zastrupitvah z njimi, simptomih in terapijah. Drugi dan seminarja smo si ogledali diapozitive z več kot 250 različnih vrst gob. Vsi udeleženci seminarja pa smo izpolniti testne pole o pridobljenem znanju.

Vse ljubitelje gob pa vabimo na gobarsko razstavo, ki bo 16. in 17. septembra v Hočevju. ♦

Predsednik DGŠŠ Slavko Pajntar

Iz zapisnika seje Sveta staršev

Seja Sveta staršev je bila v sredo, 26. junija 2006.

Ravnatelj je v poročilu o dosežkih učencev 9. razreda na NPZ povedal, da so se vsi učenci udeležili preverjanj pri matematiki, slovenščini in biologiji. Rezultati so boljši od državnega povprečja. V Sloveniji je NPZ pisalo približno 20.800 devetošolcev. Pri slovenščini so devetošolci osvojili v povprečju 65,53 točk. Na naši šoli pa so jih osvojili 68,42 %. Pri matematiki je bilo slovensko povprečje 54,86 %, pri nas pa 57 %. Pri biologiji so dosegli učenci v naši državi v povprečju 62 %, pri nas pa 64,52 %. Iz rezultatov je razvidno, da so dosežki naših učencev pri vseh treh predmetih nad slovenskim povprečjem. Preizkus znanja na nacionalnem

preverjanju je bil sestavljen v skladu z razmerjem med minimalnimi, temeljnimi in zahtevnejšimi cilji v učnem načrtu. Iz podatkov pri slovenščini je razvidno, da se dosežki ne razlikujejo toliko po različnosti ciljev kot po različni globini poznavanja in obvladovanja istih ciljev. Pri matematiki so učenci imeli različne naloge po težavnosti. Najlažje naloge so kazale na osnovno učenčevsko matematično znanje o številih, merjenju in podatkih. Učenci so izvajali tudi rutinske postopke in uporabljali ustrezne strategije reševanja v preprostih znanjih situacijah. V sklopu testa so bile tudi naloge, ki so kazale na uporabno matematično znanje v kom-

pleksnih situacijah ter na problemsko znanje, katerih rešitve je bilo potrebno utemeljiti. Pri biologiji so morali učenci prikazati osnovno biološko znanje, prepoznati nekatera dejstva in razbrati podatke iz grafikonov. Uporabiti so tudi morali biološko znanje in razumevanje za razlago vsakdanjih pojavov ter razumevanje pojmov, ki so povezani z nekaterimi biološkimi sistemi in principi. Učenci so z odgovori morali pokazati, da razumejo nekatere kompleksne abstraktne in biološke pojme.

V razpravi so starši izpostavili, da ne vidi jo smisla v NPZ v devetem razredu. Rezultati se ne upoštevajo pri vpisu v srednje šole, tako kot npr. v osemletki. Starši menijo, da je škoda časa in denarja za celotno organizacijo ter izvedbo NPZ. Prav tako so učenci kar trikrat v nepotrebnem stresu zaradi preverjanj. V sklopu razprave so mnogi starši povedali svoje nestrinjanje z neprestanimi spremembami v šolskem sistemu ter z opi-

snim ocenjevanjem v prvi triadi. Starši želijo, da učenec dobi številčno oceno že v prvi triadi. Iz opisnih ocen večina staršev težko razbere znanje svojega otroka, zato jih večina misli, da je njihov otrok zelo uspešen. V 4. razredu pa pride streznitev, ko pridejo številčne ocene. Starši so menili, da je škoda treh let, zato predlagajo, da se tudi o tem na MŠŠ dopiše dopis.

Sprejet je bil sklep, da se do naslednje seje pripravi dopis na MŠŠ, kjer se naj poudari nestrinjanje staršev z NPZ-eji v sedanji obliki v devetem razredu ter z opisnim ocenjevanjem v prvi triadi.

V razpravi o nivojskem pouku je ravnatelj na začetku poudaril, da daje svet staršev v skladu s spremembo Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o osnovni šoli (Ur. l. 60/2006) in na podlagi 12. čl. Pravilnika o izvajanju diferenciacije pri pouku v osnovni šoli (Ur. l. 63/2006) mnenje k oblikam diferenciacije v drugem in tretjem vzgojno-izobraževalnem obdobju v šolskem letu 2006/2007. Člani sveta staršev so na seji prejeli naslednji predlog, ki ga je izoblikoval ravnatelj po predlogih aktivov. Učiteljski zbor je dal na pedagoški konferenci 28. junija 2006 pozitivno mnenje k temu predlogu. V razpravi so bili nekateri starši mnenja, da so spremembe prehitre ter da so nekatere proti nivojskemu pouku. Za prihodnje šolsko leto so predlagali, da se preden bo glasovanje na svetu staršev pridobi mnenje staršev posameznega razreda oziroma oddelka, ne glede na to ali se naj bi izvajala fleksibilna diferenciacija (4. do 7. razred ali pa nivojski pouk in ostale oblike diferenciacije v 8. in 9. razredu). Mnoge starše tudi moti, da je za določen predmet možno izbrati med različnimi učbeniki in delovnimi zvezki, ker manjše naklade podražijo učbenike, ni pa bistvene razlike v vsebini.

Svet staršev je dal nato pozitivno mnenje k naslednjim predlaganim oblikam diferenciacije v šolskem letu 2006/07:

1. PŠ Ponikve od 1. do 5. razreda se izvaja notranja diferenciacija. Pouk angleščine se v 4. in 5. razredu izvaja samostojno.
2. Na PŠ Kopolje se od 1. do 5. razreda se izvaja notranja diferenciacija. Pouk angleščine se v 4. in 5. razredu izvaja samostojno.
3. Na PŠ Struge se od 1. do 7. razreda izvaja notranja diferenciacija. Pouk angleščine se v 4., 5., 6. in 7. razredu izvaja samostojno. V 7. razredu se samostojno izvaja tudi slovenščina in matematika. V 8. in 9. razredu se na osnovi 5. člena Pravilnika o izvajanju diferenciacije ne izvaja nivojski pouk, temveč le notranja diferenciacija.
4. Na videmski šoli bo v 4. razredu notranja diferenciacija, v 5. razredu bo nivojski pouk do 1/4 ur pri matematiki in angleščini, v 6. in 7. razredu bo notranja diferenciacija. V 8. razredu je glasovalo 90,23 %

staršev. Vsi so se odločili, da naj bo pri vseh treh predmetih notranja diferenciacija. V 9. razredu pa bo nivojski pouk pri matematiki, slovenščini in angleščini.

V zadnjih treh mesecih potekajo organizacijske priprave na novo šolsko leto. MŠŠ smo zaprosili za dodatne ure, ki nam sicer ne pripadajo, vendar pa te ure bistveno doprinesejo h kvaliteti pouka na posamezni šoli. Do sedaj smo prejeli naslednja soglasja:

- 12,5 ur za dodatne ure pouka na PŠ Struge iz angleščine, matematike in slovenščine v 5. in 6. ter 7. in 8. razredu;
- po dve uri za samostojni pouk angleščine v kombiniranih oddelkih na PŠ Kopolje in PŠ Ponikve;
- 3 ure vzgojiteljice v kombiniranem oddelku od 1. do 3. razreda na PŠ Ponikve. Na tej šoli nam je v oddelku trojne kombinacije zmanjkal le en učenec, ki bi v skladu z zakonom omogočil prisotnost 10 ur vzgojiteljice pri pouku v trojni kombinaciji;
- spremljevalec gibalno oviranega učenca za polno zaposlitev v 3. razredu videmske šole ter vsa soglasja za učence, ki so v tem šolskem letu imeli pomoč zaradi specifičnih učnih težav;
- čakamo še na soglasji za dva oddelka 4. razreda in dva oddelka 9. razreda.

V Pravilniku o normativih in kadrovskih pogojih za opravljanje dejavnosti predšolske vzgoje, Uradni list št. 75, 9. 8. 2005, je v 6. členu zabeleženo, da ravnatelj v enoti vrtca pri šoli, ki ni samostojen vrtec, imenuje za pedagoško in organizacijsko vodenje enote vrtca pomočnika ravnatelja. V našem vrtcu, kjer je 7 oddelkov, bi bil pomočnik ravnatelja 45 %, ostali delovni čas pa bi bil vzgojitelj v oddelku. Za 45 % delovnega časa bi morali v oddelku zaposliti dodatnega vzgojitelja.

Za občino pripravili izračun, iz katerega se vidi, da se v primeru zaposlitve pomočnika ravnatelja ekonomska cena pri vsakem otroku, če bi bilo v vrtcu skupaj 130 otrok, poveča za 2.600,00 SIT mesečno. Občinski svet se je na svoji junijski seji odločil, da pomočnika ravnatelja za vrtec v prihodnjem letu še ne bo, zato je razpravjal le o rednem povišanju ekonomske cene.

Pri povišanju ekonomske cene smo upoštevali povečanje plač v mesecu juliju 2006. Plače smo dolžni uskladiti v skladu s Kolektivno pogodbo za vzgojo in izobraževanje. Hkrati moramo poudariti, da so v zadnjem letu tri vzgojiteljice pridobile visoko izobrazbo. Na ta način ima vsaka mesečno 0,5 koeficienta višjo plačo (to je 31.800,00 SIT bruto/mesec). Materialne stroške nismo povečevali. Nova cena je v jaslih 93.874,00 SIT in je 6,25 % višja od dosedanje, v oddelkih od 3. do 6. let pa je cena 72.131,00 SIT ter je 2,95 % višja.

Spomladi 2006 je nastalo večje povpraševanje po jasličnem varstvu. To je povsem razumljivo, saj prihajajo generacije otrok, katerih dedki in babice so zaposleni, zato starši nujno potrebujejo predšolsko varstvo po končanem porodniškem dopustu. V mesecu marcu smo dobili kar 12 prijav več, kot so naše kapacitete za jaslične oddelke. Dva otroka, ki nista iz naše občine, smo morali odkloniti, 10 otrok pa bomo dali v začasni prostor, ki ni primeren za cel jaslični oddelk (14 otrok). Poudariti moramo, da so to otroci, ki bodo prišli v vrtec že v jesenskih mesecih. Otroke, ki bi želeli starši oddati v vrtec spomladi 2007, pa žal zaradi pomanjkanja prostora ne bomo mogli sprejeti. V vrtcu smo se veliko pogovarjali o nastali situaciji. Mnenje vzgojiteljic je, da bi bilo potrebno dograditi dva jaslična oddelka pri Vrtcu Ringaraja. Verjetno ne bi bila oba polna od 1. 9. 2007, bi pa bil prostor, da bi lahko v ene jasli sprejemali tudi med šolskim letom. V vrtcu je sta že sedaj igrišče in parkirišče premajhna. Občinskemu svetu smo predlagali, da se igrišče poveča na travnik za vrtcem, ob koncu igrišča pa se napravi še začasno makadamsko parkirišče za zaposlene, saj je pred vrtcem prostor predvsem za parkiranje avtomobilov staršev, ki pripeljejo otroke v vrtec.

Naša velika želja je, da bi bil 1. 9. 2007 prizidek že narejen. Občinski svet se je na junijski seji odločil, da se čez poletje napravi idejna skica s predvidenimi cenami gradnje, nato pa se bo odločal o nadaljnji usodi investicije.

G. Jože Indof je ponovno opozoril na statično varnost stropa v prvem nadstropju in celotno statično varnost PŠ Kopolje. Omenil sem mu, da naj bi občina v poletnem času nad stopniščno ograjo napravila kovinski opornik.

G. Igor Ahačevič je omenil, da je bilo na proslavi ob dnevu državnosti v Zagorici bistveno premalo učiteljev in učencev. Menil je, da je v šolah vse premalo državljske vzgoje, kjer bi si učenci krepili pripadnost naši državi. Omenil je tudi, da bi učenci lahko pospravljali odpadke ob cestah. Meni, da je pri šolah dovolj poskrbljeno za čistočo, vendar pa je ob ostalih cestah veliko smeti. Odgovoril sem, da si v šoli veliko prizadevamo na področju ekologije z najrazličnejšimi projekti, hkrati pa je pobiranje odpadkov zelo nevarno. Otrok si lahko uniči zdravje z raznimi urezninami ali pa celo z iglami, zato morajo vsi starši pred takšno akcijo dati pisno soglasje, da dovoljujejo, da njegov otrok pobira smeti. Izrazil je tudi prepričanje, da je večina staršev ob takšnih akcijah v veliki dilemi, ali naj tvega in dovoli otroku pobiranje smeti.

Sejo je vodil predsednik Sveta staršev Jože Klun. Poročilo: Ivan Grandovec. ♦

Počitnice

V teh dneh so se počitnice že dodobra razživele. Počitnice predstavljajo svobodo, lažnost, čas, ko se lahko zazremo vase in spustimo na pašo domišljijo, ko se lahko po mili volji naigramo, čas, ko nas lahko po mili volji preplavi skrivnosten občutek zlitja s svetom in z naravo.

Seveda je fino, če so ob koncu šolskega leta ocene v spričevalu dobre, kar zagotavlja spokojnejši začetek, pa tudi nadaljevanje počitnic. Za to se je pač treba truditi že med letom.

Junija vedno opazujem razliko med tistimi, ki so že predčasno končali svoje šolske obveznosti, in onimi, ki jih še imajo. Prvi imajo hitro zaključene vse ocene, drugi pa morajo še nadoknaditi, kar so izpustili med šolskim letom. Medtem, ko prvi že lahko brezskrbno uživajo v brezdelju, se morajo drugi še vedno potiti, najprej doma s knjigami in učenjem in nato še v šoli pred šolsko tablo. Da o stresu, ki ga ti drugi doživljajo skupaj s svojimi starši in učitelji, niti ne govorimo. Junija postane nagrada, ki so jo prvi pridobili s svojo pridnostjo, najbolj opazna.

Živimo v času, ki od nas zahteva vsak dan več in več. Tisto, kar bi bilo včeraj še dovolj dobro, danes skoraj ne velja več. Tekmovanje, ustvarjalnost, borba za napredek na vsakem koraku so naša stalnica. V vsakem tekmovanju nekdo zmaga in nekdo izgubi. Ali je mogoč neodločen izid? Začasno lahko. Pomeni pa, da imajo še vsi priložnost.

In kaj smo dosegli na OŠ Struge v šolskem letu 2005/06? Pa pogledjmo:

Vsi učenci 1. in 2. r. so osvojili Bralno značko, prejeli priznanja Cici vesele šole, Računanje je igra in Zlati sonček.

Bronasto Vegovo priznanje so osvojili v 1. r.: Petra Hočevar, David Pugelj, Ajda Strnad in Urška Vidrih, pa tudi učenci 2. r.: Jaka Ivančič in Manca Miklič. Oba učenca sta osvojila tudi zlato priznanje Računanje je igra.

Tudi učenci 3. r. so tekmovali za Bralno značko, za Zlati sonček in Cici vesele šole. Zlato priznanje iz Računanje je igra so si prislužili: Nejc Pugelj, Laura Ferkulj in Luka Novak. Vegovo priznanje pa

so osvojili: Žan Pugelj, Jernej Pugelj in Laura Ferkulj.

Učenci 4. r. so tekmovali za Bralno značko, iz Cici vesele šole in Martina Krpana. Zlato priznanje iz Računanje je igra sta prejeli: Lea Jerše in Petra Kastelec. Vegovo priznanje je prejela Petra Kastelec. Priznanje za angleško bralno značko sta dobila Blaž Pugelj in Florjan Zupančič.

Učenci 5. r. osemletke so tekmovali za Bralno značko in Martina Krpana. Bronasto Vegovo priznanje je prejel Nejc Pavlin, srebrno priznanje za angleško bralno značko pa Marjana Rus in Klavdija Anželj.

Tudi učenci 5. r. devetletke so tekmovali za Bralno značko in osvojili Martina Krpana. Bronasto Vegovo priznanje sta si prislužila: Nevenka Mustar in Žiga Pugelj, ter zlato priznanje iz Računanje je igra pa Žiga Pugelj in Miha Mustar.

Učenci 7. r. so tekmovali za Bralno značko. Srebrno priznanje za angleško bralno značko sta prejela: Anja Zupančič in Kristjan Novak. Bronasto Vegovo priznanje pa si je prislužila Anja Zupančič.

Tudi učenci 8. r. so tekmovali za Bralno značko. Priznanje je dobila Urška Pavlin. Bronasto in srebrno Vegovo priznanje si je prislužil Matjaž Meglen. Prav tako je prejel tudi bronasto in srebrno Stefanovo priznanje in zlato priznanje za angleško bralno značko. Srebrno priznanje za angleško bralno značko sta prejeli Tjaša Pugelj in Urška Pavlin, Bronasto priznanje pa Gašper Pugelj in Blaž Pugelj. Bronasto priznanje iz Logike je prejela Urška Pavlin. Za dosežke na športnem področju je dobila priznanje Tjaša Pugelj.

Učenci 9. r. so tekmovali za Bralno značko. Barbara Anželj je prejela priznanje in nagrado za devetletno sodelovanje in branje. Tina Mustar se je udeležila več

tekmovanj in dosegla bronasto Proteusovo priznanje in bronasto Stefanovo priznanje. Več tekmovanj se je udeležil Gregor Križman in dosegel bronasto Proteusovo priznanje, ter bronasto in srebrno Vegovo priznanje. Priznanje za dosežke na športnem področju je prejel Urban Zupančič.

To so dosežki naših učencev, ki jih ni malo. Poleg tega so sodelovali še pri pevskem zboru in pri drugih krožkih. Sodelovali so tudi na božično-novoletni prireditvi in ob materinskem dnevu. Izdelovali so voščilnice za starejše krajanke in jih obiskali ob koncu leta, ter izdelke, ki so jih razstavljali ob prireditvah.

To je le nekaj drobcov iz mozaika, ki ga sestavljamo od začetka pa do konca šolskega leta. Glavni del mozaika pa je znanje in vrednote, ki jih bodo naši učenci potrebovali v življenju.

Dolge, varne in ustvarjalne počitnice želim vsem,

vodja šole, Kristina Gregorič

Zdravilo za vse slabosti, napake, skrbi, žalost in vsa hudodelstva človeštva se skriva v eni sami besedi – ljubezen

Darja Miklič Mišmaš in Jelka Samec

Otroci v vrtcu in šoli so bili deležni vrhano mero. Prijetno vzdušje, ki je vladalo v vrtcu in šoli skozi celo šolsko leto, je kar naenkrat pripeljalo do ključka in slovesa. Iz šole so se poslovili učenci 5. razreda, iz vrtca pa mali maturanti. Otroci iz vrtca so se poslovili s plesom in maturantsko pesmijo, učenci 5. razreda pa so ob slovesu spregovorili o svojih doživljajih na šoli. Da je bil program res zanimiv in pester, je poskrbel šolski pevski zbor. Po končani kulturni prireditvi je sledil piknik in prijateljsko vzdušje se je nadaljevalo. ♦

Obisk Mojce in Kaličopka

Nina Starič

- Pozornost je:
- podarjen nasmeh
- nežen jutranji objem
- tolažilna beseda, ko zjutraj teče solzica po ličku
- prijetno popoldne, preživeto skupaj z najmlajšimi in njihovimi starši

Veliko zanimivosti se dogaja v vrtcu na Vidmu.

Ena izmed njih je bila sredino popoldne, ko sta otroke obiskala Mojca in Kaličopko.

Že ob vstopu v vrtec je bilo čutiti nestrpno pričakovanje otrok. Kdaj pride Kaličopko?

V prijetnem sončnem popoldnevu smo z zanimanjem pričakovali gosta.

Lepo je bilo. Kaličopko je bil navihan in z njegovo in Mojcino pomočjo so otroci peli, plesali in se zabavali. Tudi starši smo se pridružili veseli družini in se selili skupaj z njimi.

Oči so jim sijale, ko so iz Mojcinih rok prejemale njeno drobno pozornost - Čopkometer.

Začetek počitnic je...marsikdo se bo po končanih počitnicah ob Čopkometru izmeril, koliko je zrastlel.

Dragi otroci! Vaši starši vam želimo prijetne počitnice, polne nepozabnih dogodivščin.

Vam, drage vzgojiteljice in pomočnice se zahvaljujemo za vse obrisane solzice, crkljanje, potrpežljivost in igrivost s katero našim najmlajšim polepšate čas, ko niso z nami. ♦

5. tradicionalna noč v vrtcu v Kompoljah

Že peto leto smo z otroki preživeli noč v vrtcu. Letos so nam večer popestrili kompoljski gasilci. Pokazali so nam opremo in nam povedali o vlogi opreme pri njihovem delu. Otrokom so demonstrirali gašenje z vodo. Veliko navdušenje pa je bilo, ko smo tudi sami poizkusili gasiti. Za tako lepo predstavitev gasilskega dela se gasilcem iskreno zahvaljujmo.

Darja in Mojca

Ko smo končali z »gašenjem«, smo se odpravili k večerji. V mraku smo se odpravili na sprehod z lučkami po Kompoljah, to je bilo čudovito doživetje. Sledilo je še urejanje v pižame in ples. Potem smo poskrbeli še za čiste zobe in se pripravili za spanje. Branje pravljice nas je prijetno zazibala v spalnec. Noč smo preživeli mirno in upamo, da jo bomo lahko tudi v naslednjih letih. ♦

Oratorij 2006

Oratorij se organizira, da se otroci med seboj povešijo, družijo, še bolj spoznajo, ter da skozi pesem, igre in druge dejavnosti spoznajo vrednote krščanskega življenja. Poleg tega pa je oratorij tudi nek izziv za animatorje, da se navadimo zastonskega dela, dela v skupini in z mladimi. Z oratorijem lahko dosežemo, da tako otroci kot animatorji začnejo razmišljati o globljih in življenjsko pomembnih stvareh (družina, prijatelji ...)

Andreja Klinc in Tanja Kovačič

Letos je oratorij v naši župniji potekal od 3.7 do 9.7.2006. Naslov letošnjega oratorija je bil Povej naprej. Naslov »povej naprej« si razlagamo kot neko spodbudo, da govorimo drugim o Božji ljubezni.

Oratorij je pomagalo pripraviti 24 animatorjev. Animatorji smo se na projekt oratorija pripravljali od začetka maja. Vsak teden smo se zbirali in se pogovarjali, kako naj pripravimo program, kaj vse naj bo vključeno, kdo bo vodil skupine,

katere delavnice bomo imeli ... Na oratorij se je prijavilo 110 otrok, ki smo jih razdelili v 6 skupin. Vsako skupino je vodil en glavni animator, temu pa sta pri vodenju otrok pomagala še 2 animatorja. Animatorji smo se vsak dan zbirali ob osmi uri zjutraj, otroci pa so prihajali ob deveti uri in takrat smo tudi začeli s programom. Najprej smo zapeli našo himno, ki je bila Svetel plamen, ob tem pa je vsak dan eden od otrok dvignil zastavo. Sledila je igrice, ki smo jo odigrali animatorji sami, vodila in pripravljala pa nas je Katja Meglen. Zgodba, ki je bila predstavljena otrokom, pa predstavi življenj-

sko pot misijonarja in zavetnika misijonarjev sv. Frančiška Ksaverja, ki je bil član skupine prvih jezuitov in letos obhajamo 500-letnico njegovega rojstva. Po igrici smo vsi skupaj odšli v kapelo, kjer je gospod kaplan za nas vsak dan pripravil katehezo in nas poučil o vrednotah pomembnih za življenje. Kmalu je bilo kateheze konec in odpravili smo se po skupinah. Vsaka skupina je imela za delo na razpolago približno uro in pol časa. V skupinah pa smo se pogovarjali, kaj smo videli v igrici, kako je lahko to, kar smo videli, pomembno za nas ... Po pogovoru so izdelovali razne plakate, ladjice, bisere in zapestnice, ob tem pa smo ponavadi prepevali še razne pesmi. Na koncu skupnega časa pa smo se pozabavali in se nasmejali ob raznih spoznavnih igrah, kar nas je še bolj povezovalo in utrdilo naše prijateljske vezi. Skupinam so sledile delavnice. Imeli smo 6 različnih delavnic, in sicer: glasbeno, plesno, kuharsko, slikanje, stilsko preobrazbo in izdelovanje nakita. Delavnice so ponavadi trajale približno eno uro, ob koncu pa smo vsi radi prišli na plesišče in skupaj odplesali nekaj plesov. Okoli pol enih smo imeli malico in takoj po njej je sledil najbolj zabaven del programa igre. Ob sončnih dnevih smo se igrali na igrišču, nekajkrat pa je na žalost padel tudi dež, takrat pa smo ostali v Mladinskem centru in se v njem igrali, plesali in si celo ogledali risanko.

V sredo smo se podali na pot. Vsaka skupina je šla z 10 minutnim zamikom izpred župnišča do Male vasi in naprej do Svetega Antona. Vmes smo imeli 7 postaj, kjer smo poiskali listke in navodila za nadaljnjo pot. Ob koncu pa smo morali iz listkov sestaviti sliko in čakala nas je nagrada. V cerkvi Svetega Antona smo imeli tudi skupno mašo, po maši smo se še malo pozabavali in pomalica-

li nato pa v 2 skupinah nadaljevali pot nazaj proti Vidmu skozi vas Cesto. Naš program se je končal ob pol treh, zaključili pa smo ga s kakšnim bansom, na koncu pa smo seveda kot ponavadi spustili zastavo in zapeli našo himno.

Med vsemi dejavnostmi smo se seveda tudi slikali in snemali, tako da bodo vse slike objavljene na stani Dobrepoljske mladine: www.zelnik.net

Seveda pa bi se za dobro izpeljan oratorij radi zahvalili staršem, ki so nam ta teden zaupali svoje otroke, da smo za njih lahko pripravili raznolik program in jim s tem polepšali počitnice. Hvala tudi otrokom, da so tako lepo prihajali v tako velikem številu na oratorij in bili vedno dobre volje in nasmejani. Zelo velika zahvala gre tudi vsem animatorjem, ki so bili pripravljeni žrtvovati cel teden svojih počitnic, da naredijo nekaj koristnega, razveselijo otroke in se ob tem tudi sami kaj naučijo. Zelo velika zahvala gre tudi gospodu kaplanu in župniku, ki sta nam pomagala pri izvedbi oratorija. Gospodu kaplanu pa hvala tudi za vsakodnevno vodenje kuharske delavnice in kateheze za nas vse.

Seveda bi vse težko izvedli, če nam pri vsem ne bi pomagali tudi naši sponzorji. Pekarna Blatnik nam je vsak dan velikodušno podarila večje količine kruha ter celo bureke, pice. Hrano smo dobili tudi od Trgovine Trgojan in Tuš. Tudi od Ledone smo dobili veliko sladoleda, ki so se otroci razveselili. Trgovina Promej pa je prispevala izdelke, da smo lahko izvedli najrazličnejše delavnice. ♦

Reševanje psička iz brezna blizu kamnoloma

V soboto, 15. julija, malo pred poldnevom, se je na obrobju Dobrepolja dogajala prava drama. Občan je obvestil Regijski center za obveščanje št. 112, da iz neznane jame pri kamnolomu prihaja pasji lajež. Center je ob 11.10 obvestil vodjo RC Jamarške reševalne službe o jamarski nesreči – padcu psa v neznano kraško jamo – in mu posredoval telefonsko številko kličočega občana g. Franca Korošca.

V jamarski opremljeni na pot reševanja iz brezna.

Dean V. Strnad

Foto: **Maks Merela**

Akcija reševanja je nemudoma stekla. Nekaj minut za tem je vodja RC Ljubljana zahteval proženje pozivnikov jamarških reševalcev RC Ljubljana. »Obveščevalec je natančno opisal pot do kraja nesreče. Jama se nahaja v smeri Ponikev proti Vidmu, v kraju Predstruge, takoj za železniškim prehodom desno, mimo kamnoloma na makadamski cesti, kakšen poldrugi kilometer. Jama leži na levi strani ceste in je od nje oddaljena okoli 15 metrov«, je zapisano v poročilu jamarškega reševalca g. Maksa Merele.

Vodja reševalcev je skupaj s kolegom prispel na kraj nesreče v poldrugi uri. Po prihodu so najprej zavarovali okolico jame z vrvno ograjo in napravili sidrišče okoli bližnjega drevesa, da bo spust mogoč in varen. En reševalec se je podal v brezno, široko blizu pet in globoko okoli 12 metrov, drugi je skrbel za varovanje. Psička je našel v ozki razpoki, kamor se je, verjetno prestrašen, skrnil pred njim. Pretipal ga je, da morebiti nima poškodovane okončine in nezaceljene rane od drsenja ob steno in padca na dno. Nič posebnega ni odkril in odločil se je za izvek s pomočjo vlečne vrvi preko reševalne pri-

žene in škripca ter z reševalnim trakom, ki ga je psičku namestil okoli prsnega koša za prednjimi nogami. Ker brezno nima povsem vertikalnega izhoda, je reševalec psička vseskozi spremljal, da morebiti ne bi staknil poškodb ob drsanju po naravni steni.

Na dnevni svetlobi so rešenega psička podrobneje pregledali in ugotovili, da je padelec preživel brez izrazitih poškodb. Seveda je reševanje spremljalo ugibanje, kako se je znašel tam doli. Se je izgubil in padel in ga doma pogrešajo, že vdani v usodo? Ali pa je morda zgodba nadvse kruta; da so se ga preprosto znebili, vrgli v jamo, da tam ostane. Za vedno.

Kakor koli je že bilo, psiček »Srečko« (morda mu bo tako ime) in g. Franc, njegov rešitelj, ki ga je vzel v varstvo, bosta nerazdružljiva prijatelja.

Poročilo pravi, da se je intervencija Jamarške reševalne službe zaključila s prihodom v Domžale ob 14. uri in 47 minut. V njem je zapisano tudi naslednje:

»Dno jame je močno onesnaženo z organskimi in gospodinjstskimi odpadki. Očitno služi za lokalno odlagališče klavnih odpadkov, saj se tam nahaja cca 8 m³ os-

Na dnu brezna se najdejo spominki človekovega delovanja: kadavri, gospodinjstski odpadki ... in v ozki razpoki prestrašen, žejen kuža ...

Ne zanemarimo živali, ko nas te najbolj potrebujejo!

Nedavno tega smo v medijih brali o divjem lovcu, ki je v slovenski Istri nastavljal prepovedane žične pasti, v katere je lovil nemočno divjad. Lovci so v pasteh našli živali, ki so poginile od lakote in predvsem žeje. Ali se jim je le posrečilo, da brezčutnemu nepridipravu končno stopijo na prste?

Dean Strnad

Za živali je enaka nesreča, če so ujele ali neke v gozdu ali pa na domačem dvorišču. Če jim človek odvzame svobodo prostega gibanja in jim omeji ali povsem onemogoči zadovoljevanje njihovih bioloških potreb, so povsem odvisne od njega. In če na njih zavestno ali po nerodnosti pozabi, jih pahne v trpljenje; poginejo od žeje, lakote, boleznih ...

Za znatno večino razumnih ljudi je samoumevno, da za živali, ki jim gospodarijo, poskrbijo, da se počutijo dobro v vseh neprilikah, ki jih morebiti doletijo. Zapisal sem večino, ker manjšini ni oporekati razuma - pač pa pomanjkanje sočutja do živih bitij.

V vsakem življenjskem okolju se, žal, najdejo posamezniki, ki so slepi in gluhi za takšno skrb. Do njih zavesti glas preprosto ne seže; mu tega ne dopustijo, ker so prepričani le v svoj prav - čeprav je ta, resnici na ljubo, daleč od tega.

Tudi to poletje je gospa Lea Eva Muller, svetovalna direktorica Svetovne zveze za varstvo živali, namenila prošnjo radijskim postajam po Sloveniji (med njimi Val 202, Zeleni val ...), in

te so se odzvale, da v svoj program sprejmejo kratka obvestila, v katerih prosijo ljudi, da ne pozabijo na domače živali in, kar je najpomembneje ta čas, jim pomagajo lajšati vročino in sončno pripeko z vedno dovolj čiste, hladne pitne vode in dostopne sence.

Da se tudi v naših vaseh ne bi ponovila minulo leto odkrita zgodba nesrečnih psov iz zapuščene hiše v bližini Maribora, ki so dolge mesece povsem zanemarjeni do skrajnosti trpeli hudo pomanjkanje hrane in vode, ker so lastniki pozabili nanje, naj vas ta zapis spomni na živali in na ljudi, ki jih spomin zapusti, ko teče beseda o temeljni skrbi zanje. ♦

Previdno dviganje na površje

tankov zaklanih živali, med drugim tudi ostanki (najverjetneje nezakonito zaklanih) srn.

Dramatično reševanje se je končalo srečno. Začelo se je, ko je pozoren občan prislusnil pasjemu lajanju, ki je prihajalo iz nenavadne smeri. Če bi se mu ne zdelo vredno posredovati ... Bodite pozorni, kajti tudi živali kličejo na pomoč. Morda jim mnogokrat ne prislusnemo ...

Zahvaljujem se g. Maksu Mereli, JRS, za posredovano slikovno gradivo ter poročilo reševanja. ♦

Srečni in veseli po uspešnem reševanju. Kuža je gotovo imel lastnika. Kdo ve, ali se bo ta ob pogledu na sliko razveselil ali pa bo le jezno in neprizadeto zagodrnjal, ker se mu ni posrečil popoln zločin nad nemočno živaljo?

»Jaz imam veliko srečo. Kaj pa moji vrstniki, ki se oglašajo v noč!«

PODJETNIŠKE INFORMACIJE — nadaljevanje s str. 8

Javni razpis za sofinanciranje usposabljanja in izobraževanja zaposlenih v RS, Ul. RS št. 43/06, inf. ZRSZ, suzana.kerec@ess.gov.si. usposabljanje in izobraževanje zaposlenih: Sklop A) v podjetjih v preoblikovanju ali v novo ustanovljenih podjetjih. Sklop B) v perspektivnih sektorjih. Upravičeni stroški: svetovanja v povezavi s projektom usposabljanja in izobraževanja zaposlenih oseb (gospodarske družbe, sp in druge organizacije po razpisu). 2.rok: 11.9.2006. Podrobnosti: <http://www.japti.si/index.php?id=4089>.

Razpis dolgoročnih posojil in garancij Garancijske sheme za Dolenjsko (GSD) za leto 2006, Ul. RS št. 37/06, inf.: RC Kočevje Ribnica d.o.o., 01/89-50-610. Za pospeševanje razvoja majhnih gospodarskih

družb in samostojnih podjetnikov. Na razpolago še sredstva za podjetnike iz občin: Kočevje, Loški Potok, Kostel. Rok: do porabe razpisanih sredstev. Podrobnosti: <http://www.japti.si/index.php?id=4020>.

Javni razpis za sofinanciranje pospeševanja prodaje kmetijskih pridelkov oziroma živil v RS za 2006, Ur. l. RS, št. 65/06. Inf.: Agencija RS za kmetijske trge in razvoj podeželja, alina.cunk-perklic@gov.si, 01/478-92-59, delavniki 9. - 15. ure. Predmet je sofinanciranje: 1. organizacije mednarodnih kmetijsko-živilskih sejmov v RS in 2. aktivnosti informiranja in promocije kmetijskih pridelkov oziroma živil v RS. Za oddajo vlog: 30 dni po objavi v U.listu RS. Podrobnosti: Spletna stran JAPT: <http://www.japti.si/index.php?id=4356>.

KINOPROGRAM ZA AVGUST 2006

KINO »DOBREPOLJE« VIDEM 34
DOLBY - DIGITAL ZVOK

NEDELJA, 6. AVGUST,
ob 15. in 20.30

ameriška uspešnica - film katastrofe

POSEJDON

KRATKA OZNAKA: Predelave tipičnega filma katastrofe iz leta 1972 se je lotil režiser Wolfgang Petersen, ki je neizprosno morja prikazal že v filmih Vihar vseh viharjev in Podmornica (Das Boot), ustvaril pa je tudi spektakle Troja, Ugrabitev in Izbruh. Zgodba govori o veliki ladji Posejdon, ki jo gromozanski val prevrne na glavo. Skupina pod vodstvom poklicnega hazarderja Johna (Josh Lucas - Nevidni bojevniki, Hulk) se odpravi sama poiskati izhod, toda kmalu naletijo na številne nepremagljive ovire. V skupini je tudi zaškrbljeni Robert (Kurt Russell - Sky High: Šola za junake, Pobeg in New Yorka), ki skuša najti hčerko (Emmy Rossum - Fantom iz opere, Dan po jutrišnjem), toda ladja se vedno hitreje polni z vodo, upanja na rešitev pa je iz sekundo v sekundo manj. Dolžina: 97 minut

NEDELJA, 13. AVGUST,
ob 15. in 20.30

ameriški romantični film

KOLIKO ME LJUBIŠ

KRATKA OZNAKA: Francois je običajen uradnik, ne prav zapeljivega videza, ki na lotu zadane ogromno vsoto denarja. Ker se požvižga na pregovor, da denar lahko kupi skoraj vse, razen ljubezni, zapeljuje prostitutki Danieli ponudi 100.000 evrov za vsak mesec, ki bi ga preživela z njim. Daniela pristane, toda njeni čari moške zlahka zapeljujejo v pogubo, še zlasti, ko se v zgodbo vmeša Danielin vodnik Charly. V glavnih vlogah Monica Bellucci in Gérard Depardieu. DOLŽINA: 95 minut

NEDELJA, 20. AVGUST,
ob 15. in 20.30

ameriški akcijski film

GOSPODAR VOJNE

KRATKA OZNAKA: Preprodaja orožja je ena najbolj dobičkonosnih dejavnosti na tem planetu, kar s pridom izkoristi spretni Yuri (Nicolas Cage - Zaklad pozabljenih, Slepčarja), potomec ukrajinskih priseljencev v ZDA. S pomočjo brata Vitalija (Jared Leto - Aleksander, Rekvijem za sanje) se hitro povzpne med največje ponudnike orožja, obilica denarja pa mu omogoči tudi poroko z lepoticco Avo (Bridget Moynahan - Rekrut, Vsota vseh stra-

hov), ki jo je že od nekdaj občudoval. Ob razpadu Sovjetske zveze s pomočjo generala, ki je tudi njegov stric, pride do neznanskih količin orožja, ki ga prodaja neuravnovešenemu afriškemu tiranu. Ker Yurija ščitijo politiki, ga ne more ustaviti niti prizadeveni agent Jack (Ethan Hawk - Dan za trening), toda nenehne laži in moralne dileme postopoma uničujejo Yurijevo družino. DOLŽINA: 122 minut

NEDELJA, 27. AVGUST,
ob 15. uri in ob 20.30

francoska uspešnica - komedija

RAZVAJENE PARIZANKE

KRATKA OZNAKA: Juliette, Florence in Marie so prijateljice že od otroštva, dolgočasne vsakdanjke pa si najraje popestrijo z obrekovanjem in razglabljanjem o tegobah življenja. Marie je zdravnica, ki skuša biti popolna žena umetniškemu in nekoliko izgubljenemu možu, boječa in skromna Florence skuša kot urednica oglaševalske agencije prevzeti več odgovornosti, odvetnica Juliette pa še išče pravo ljubezen. DOLŽINA: 105 minut

KINOPROGRAM ZA SEPTEMBER 2006

1. SEPTEMBER, OB 18. uri
DOLBY-DIGITAL ZVOK

ameriška uspešnica - otroški film (sinhroniziran)

DIVJINA

KRATKA OZNAKA: Iz Disneyevih animacijskih studiev prihaja nova komedija o skupini živali iz newyorškega živalskega vrta, ki brezskrbno uživajo lagodno življenje. Toda nekega dne igrivega levjega mladiča Ryana po pomoti odpeljejo v Afriko, zato njegov oče Samson organizira reševalno akcijo. Pri drznem načrtu se mu pridruži praktična veriverica Benny, prebrisa na žirafa Bridget, sarkastična antilopa Kazar, neposredna koala Nigel in nekoliko trdobočna anakonda. Za uresničitev zastavljenih ciljev morajo najprej strniti vrste, nato pa se lahko prične popotovanje, kot ga živalski svet še ni videl in ki bo besedi divjina dal povsem nov pomen. DOLŽINA: 94 minut

NEDELJA, 3. SEPTEMBER,
ob 15. in 20.30

ameriška uspešnica - komedija

ULIČNI TANGO

KRATKA OZNAKA: Film, ki ga je navdihnila resnična zgodba, govori o nekdanjem učitelju klasičnih dvoranskih plesov Pierru Dulainu (Antonio Banderas - Legenda o Zorru, Bilo je nekoč v Mehiki), ki se odloči za prostovoljni program poučevanja na newyorški srednji šoli. Učenci, ki poslušajo zgolj rap in hip-hop, ga ne jemljejo najbolj resno, a s svojo ljubeznijo do plesa, ki jo izžareva v vsakem koraku, spreminjajo njihovo mnenje in jih navduši h kreativnosti. Tako začnejo v klasične

plese vnašati elemente svoje plesne kulture, novi slog pa Pierra tako navduši, da jih prijavi na tekmovanje. Toda najprej mora učence, v katere do sedaj nihče ni verjel, prepričati, da pokažejo svoje znanje in nadarjenost. Dolžina: 108 minut

PETEK, 8. SEPTEMBER,
ob 20.30

ameriški - glasbena komedija

AMERIŠKE SANJE

KRATKA OZNAKA: Režiser Paul Weitz, ustvarjalec filmov V dobri družbi, Vse o fantu in Ameriška pita, se je tokrat odločil pošaliti iz ameriške politike in televizijskega zabavljaštva. Ko ameriški predsednik (Dennis Quaid - Tvoji, moji, najini, Dan po jutrišnjem) nekega dne doživi živčni zlom in se za več tednov zapre v svojo sobo, si njegov pomočnik (Willem Dafoe - Notranji človek) izmisli pretkan načrt, da bi dvignil njegovo priljubljenost. V najbolj gledani oddaji iskanja novih pevskega talentov, ki jo vodi narcisoidni Martin (Hugh Grant - Pravzaprav ljubezen, Devet mesecev), naj bi predsednik postal član žirije. Med nenavadnimi kandidati se znajdeti tudi ambiciozna Sally (Mandy Moore), ki je za zmago pripravljena storiti prav vse, in Omer, priseljenec iz Bližnjega vzhoda, ki ga teroristi želijo prepričati, da umori predsednika. DOLŽINA: 107 minut

NEDELJA, 10. SEPTEMBER,
ob 15. in 20.30

ameriška srhljivka

PODZEMLJE - EVOLUCIJA

KRATKA OZNAKA: Vojna med vampirji in volkodlaki se nadaljuje in zaostruje, dobro varovane skrivnosti pa prihajajo na plan. Vampirski bojevnica Selena in volkodlak Michael skušata na begu pred krvočelnimi vampirji razkriti resnico o skupnem krvnem poreklu obeh nesmrtnih vrst in zapletenih dogodkih iz preteklosti, zaradi katerih se klana že stoletja vojskujeja v vse bolj brutalni vojni. V glavnih vlogah nastopata Kate Beckinsale in Scott Speedman. DOLŽINA: 106 minut

PETEK, 15. SEPTEMBER,
ob 20.30

ameriški akcijski film

16 ULIC

KRATKA OZNAKA: Ostareli policist Jack, z ne preveč zgledno preteklostjo, mora prepeljati nadležnega taticha Eddieja do bližnjega sodišča, kjer naj bi pričal v sodnem procesu. Rutinska vožnja se kmalu sprevrže v bitko za življenje in smrt, saj bi Eddie moral pričati proti podkupljenim policistom, ki tega ne nameravajo dopustiti. Toda tudi Jack je odločen, da tokrat ne bo pogledal v drugo smer, temveč se bo do konca boril za pravico. V glavnih vlogah Bruce Willis in Mos Def. DOLŽINA: 105 minut

NEDELJA, 17. SEPTEMBER,
ob 15. uri in ob 20.30

ameriška akcijska komedija - uspešnica

HITRI IN DRZNI — TOKIO DRIFT

KRATKA OZNAKA: Da bi se izognil zaporni kazni zaradi malomarne vožnje, mora ljubitelj hitih avtomobilov Shawn odpotovati k očetu na Japonsko. Seveda tudi tam hitro najde družbo oboževalcev bencinskih hlapov, a tokrat so pravila nekoliko spremenjena, saj v Tokiju ni pomembna zgolj hitrost, temveč predvsem spretnost dirkanja po ozkih tokijskih parkirnih hišah in umetnost oddrsavanja - driftnja preko ovinkov. Dolžina: 95 minut

PETEK, 22. SEPTEMBER,
ob 20.30

ameriški triler

ULTRAVIOLET

KRATKA OZNAKA: Pri poskusu stvaritve neuničljivega vojaka človeštvo ustvari virus, ki posameznikom da nadnaravne sposobnosti zaznavanja in bojevanja, toda zaradi strahu pred njimi je ukazano njihovo popolno uničenje. Ena poslednjih mutantk Ultraviolet je odločena ustaviti genocid, odgovori pa se skrivajo v 9-letnem dečku, ki lahko potek vojne obrne v eno ali drugo smer. V glavni vlogi Milla Jovovich. 88 MINUT

NEDELJA, 24. SEPTEMBER,
ob 15. in 20.30

ameriška uspešnica - akcijski

SUPERMAN SE VRAČA

KRATKA OZNAKA: Nepremagljivi mož se s pomočjo režiserja Bryana Singera (Možje X, Osumljenih pet) vrača na velika platna, kjer bo tokrat za rešitev sveta moral napeti vse svoje moči, kajti izziv ni bil še nikoli tako strašen. Po nekajletnem tavanju po vesolju se Superman (Brandon Routh) vrne na Zemljo, kjer se je veliko stvari spremenilo. Lois Lane (Kate Bosworth) je našla novo ljubezen, ljudje pa so skoraj že pozabili nanj in se naučili sami spopadati z vsakodnevnimi težavami. Toda prihod zlobnega Lexa Luthorja (Kevin Spacey - dobitnik oskarjev za film Osumljenih pet in Lepota po ameriško) iz zapora, Supermana prisili v novo reševanje sveta, saj je zlobni Lex skoval nove načrte, kako uničiti svojega smrtnega sovražnika, pri čemer je v nevarnosti ves svet. DOLŽINA: 120 MINUT

PETEK, 29. SEPTEMBER,
ob 20.30

francoska ljubezenska komedija

LJUBEZEN JE V ZRAKU

KRATKA OZNAKA: Yann, strokovnjak za varnost pri veliki letalski firmi, ima veliko težavo: panično ga je namreč strah letenja. Do svoje travme sicer goji čisto humoren odnos - prav tako do trpke bilance svojih ljubezenskih zvez, ki so propadle prav zaradi njegove fobije. A moral se bo odločiti: ali bo premagal svoje demone in se sprijaz-

nil s tem, da odraste, ali pa požene svoje življenje v zrak. 88 MINUT

NEDELJA, 1. OKTOBER,
ob 15. in 20.30

ameriška uspešnica - akcijski

PIRATI S KARIBOV

KRATKA OZNAKA: Pirat Jack Sparrow se je znova prisiljen spopasti z nadna-

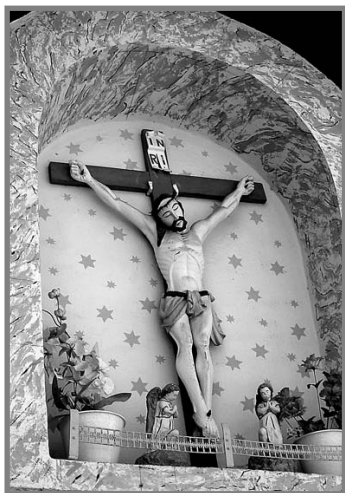
ravnimi silami, tokrat v obliki zlovesečega Davyja Jonesa, ki poveljuje legendarni ladji duhov Leteči Holandec. Seveda Jack lahko tudi tokrat računa na pomoč zvestih prijateljev Willa in Elizabeth in lahko se prične najbolj divja gusarska avantura. V glavnih vlogah se vračajo Johnny Depp, Orlando Bloom in Keira Knightley.

DOLŽINA: 120 MINUT

Iz Turističnega društva Dobropolje

Komisija Turističnega društva Dobropolje je letos ocenjevala pomladne zasaditve po naših vrtovih in okoli hiš. Fotografirala pa je tudi tako imenovane trončke na pročeljih hiš in pri tem ugotovila, da jih je zelo malo in da predstavljajo dragoceno kulturno dediščino. Turistično društvo bo pripravilo razstavo ob koncu leta.

Za naslednje leto v TD Dobropolje razmišljajo o pripravi razstave verskih znamenj in križev na območju občine. Še posebej zanimivo bi bilo raziskati njihove zgodbe, zgodovino in vzrok postavitve na določenem mestu. Tudi to je naša dediščina.

*Kar z vero prosiš,
tudi prejmeš.*

ZAHVALA

V večnost je odšla

ANTONIJA MLAKAR

iz Zagorice 57
(1918 - 2006)

Želimo se vsem zahvaliti, ki ste nam stali ob strani in nam pomagali. Posebna zahvala g. župniku in g. kaplanu za obiske na domu, dr. Mariču in patronažni sestri Klavdiji ter pevskeemu zboru Rafko Fabiani. Vsem, ki ste jo kropili, darovali za svete maše in sveče in jo spremili na zadnji poti.

Lepa hvala vaščanom Zagorice, ki ste cel teden v velikem številu molili na njenem domu.

Hvala tudi vsem sorodnikom za razumevanje in spoštovanje njene volje.

Še enkrat vsem iskreno Bog povrni!

Pogrešamo vas, teta!

Milena in Stanko Kostanjšek

Utrip poletnih dni

Ni nujno, da se imamo lepo le na morju. Tudi ob bližnji »stari luži« se da na veliko načinu krajšati čas.

Ko se ohladi, pa na kolo.

»VETER V LASEH – S ŠPORTOM PROTI DROGI« že uveljavljena akcija v Dobrepolju

Razporežanje mladih po podelitvi priznanj

Osnovnošolci po podelitvi priznanj

Alojz Kuplenk

Tudi letos je ŠD Dobrepolje pripravilo humanitarno akcijo za mlade z nazivom 'Veter v laseh - s športom proti drogi'.

V akciji so sodelovali poleg ŠD Dobrepolje še: Občina Dobrepolje, OŠ Dobrepolje, LAS Dobrepolje in stalni sponzor Pekarna Blatnik.

Akcija je potekala 4. junija v popoldanskem času. Pričela se je z rahlo bojaznijo, da bo vse skupaj skazilo vreme, saj je točno ob 14h pričelo rahlo deževati. Vendar je vedro razpoloženje na licih mladih in prirediteljev pregnalo oblake in prireditev je lepo stekla. Pred tem je bilo nekaj vzpodbudnih besed rečenih s strani ŠD Do-

brepolje g. Alojza Kuplenka, Občine Dobrepolje g. Antona Jakopiča, OŠ Dobrepolje g. Ivana Grandovca in LAS-a gospe Alenke Novak.

Na tokratni prireditvi je sodelovalo rekordno število mladih, od najmlajših pa vse do študentov. Vseh skupaj jih je bilo kar 130. Pomerili so se v igranju odbojke, mini nogometu, rolanju, slikanju. Razporeženo je bilo res enkratno. K temu razporeženju pa so pripomogli tudi obiskovalci - predvsem starši otrok - ki so prešerno navijali za svoje.

Ob zaključku posameznih tekmovanj so vsi dobili majice, osvežilne napitke, najboljšim pa so bile podeljene medalje.

REZULTATI:

ROLANJE (do 9 let)

1. Mustar Nina
2. Strnad Ajda
3. Štih Sara

ROLANJE (dečki do 15 let)

1. Hočevnar Jernej
2. Sevšek Janez
3. Prijatelj Primož

ROLANJE (do 15 let dekleta)

1. Kastelec Barbara
2. Gruškovnjak Teja
3. Hlavaček Maja

ODBOJKA (do 15 let)

1. Balkanci (Anja, Luka, Gregor, Saša)
2. D.M.P. (Karmen, Nina, Matija, Tina)
3. Pingi (Timotej, Matej, Katarina, Daša)

MINI NOGOMET (do 12 let)

1. XXL (Kevin, Klemen, Renata, Luka)
2. Barcelona (Kristjan, Miha , Monika)
3. Mali Brazilci (Matej, Jure, Danijel, Franci)

MINI NOGOMET (13 - 15 let)

1. Bog pomagaj (Luka, Renata, Jernej, Klemen)
2. Struški kriminalci (Kristjan, Janja, Blaž)
3. C.Z.V. (Janez, Miha, Damjan, Jan, Renata)

ODBOJKA (nad 15 let)

1. MDD (Tomaž, Matjaž, Anja, Erika)
2. Armbiznli (Janez, Tanja, Jernej, Andrej)
3. Playboy girls (Nina, Pika, Igor, Sara, Boris)
4. Sosedji (Miha, Tadeja, Anja, Mitja)

MINI NOGOMET (nad 15 let)

1. Žabe (Romana, David, Bojan)
2. Zelnik (Alenka, Gregor, Peter, Marko)
3. M.D.D. (Irena , Rok, Jože)
4. Pover (Lucija, Klemen, Dejan)

Osnovnošolci ustvarjajo prave umetnije

Odbojka — kdo bo udaril žogo

Mini nogomet — odlične predstave osnovnošolcev

Rolanje, najbolj priljubljeno med najmlajšimi.

NOVA

IN

**RABLJENA
VOZILA OPEL**

www.avtohis-a-zalar.si

- SVETOVANJE IN PRODAJA NOVIH VOZIL OPEL
- PRODAJA ORIGINALNIH NADOM. DELOV
- PRODAJA DODATNE OPREME

- PRODAJA RABLJENIH VOZIL Z GARANCIJO (PREGLEDANA V 40 TOČKAH IN DO 6 MESECEV GARANCIJE)

- FINANCIRANJE NOVIH IN RABLJENIH VOZIL
- SKLEPANJE IN OBNOVA AVTOMOBILSKIH ZAVAROVANJ (OSNOVNO IN KASKO)

- SERVIS VOZIL OPEL
- OBROČNO PLAČILO SERVISNIH STORITEV
- SERVIS DRUGIH OSEBNIH VOZIL
- SERVIS KLIMATSKIH NAPRAV
- VULKANIZERSKI SERVIS

Avtohiša Zalar

Vaš pooblaščen prodajalec in serviser za vozila Opel.

AVTODELI

Prodaja nadomestnih delov za vse znamke osebnih vozil

Velika izbira olj,
servisnega materiala za
vse znamke osebnih vozil;
čistilci, zavore, sklopke,
dodatna oprema,
avtokozmetika • • •

01 7881 999 • 031 331 920

Avtohiša Zalar

KOSOVNI ODVOZ ODPADKOV IZ GOSPODINJSTEV — JESEN 2006

Javno komunalno podjetje Grosuplje obvešča občane občine Dobrepolje, da bo v jesenskem času odvažalo kosovne odpadke iz gospodinjstev po naslednjem vrstnem redu:

Plan kosovnega odvoza:

Ponedeljek, 11. 9. 2006

naselja Ponikve, Predstruge, Vodice, Cesta, Zdenska vas, Hočevje

Torek, 12. 9. 2006

območje Strug, naselje Kompolje, Podgora, Bruhanja vas, Podpeč

Sreda, 13. 9. 2006

naselja Videm in Mala vas, Podgorica, Zagorica

Med kosovne odpadke spadajo pohištvo, sanitarni elementi, gospodinjstvi aparati in drugi kosovni predmeti iz gospodinjstev.

Izrabljene avtomobilske in traktorske gume ne sodijo med kosovne odpadke.

Kosovne odpadke je potrebno primerno zložiti, povezati oz. zapakirati ter jih na dan odvoza do 7. ure zjutraj odložiti pri zabojnikih kjer običajno pobiramo odpadke.

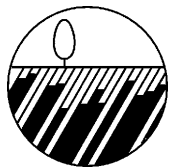
Naša prihodnost je čisto okolje!

Javno komunalno podjetje Grosuplje

MISEL

Narava se vedno maščuje. Vprašanje je le kdaj in na kakšen način in če znamo najti povezavo.

(iz zakladnice spoznanj)

Zavod za prostorsko,
komunalno in
stanovanjsko urejanje
Grosuplje, d.o.o.

PRI GRADNJI VAŠEGA NOVEGA ALI REKONSTRUKCIJI OBSTOJČEGA OBJEKTA

VAM NUDIMO:

- izdelavo "urbanističnega dela" posebnega dela projekta
(lokacijska dokumentacija po starih predpisih)
- izdelavo projektne dokumentacije za vse vrste objektov
- pridobitev gradbenega dovoljenja
- izdelavo geodetskega posnetka in parcelacijo zemljišča

Najdete nas na
Taborski cesti 3 v Grosuplju
in po telefonu

(01) 781-03-20 ali (01) 781-03-29

Lovci, Ribiči POZOR NOVO V GROSUPLJEM TRGOVINA

MEDO šport
TRGOVINA ZA LOV, RIBOLOV IN REKREACIJO

Cesta Toneta Kralja 2, Grosuplje
(obratna cona pod Slivniškim hribom)
Tel. 01 7873 701

- vse za lov: orožje, strelivo, oblačila, klobuki, itd.
- vse za ribolov: palice, kolesčki, hrana, vabe, itd.
- modni klobuki (ženski in moški)

Ugodne cene, akcije in prodaja na kredit.

Bon MEDO šport
— 10 %
velja do 30. 8. 2006

**RADIO
ZELEN VAL**
93.1 & 97.0 MHz

ŽE ODŠTEVAMO, KAJTI PRED NAMI JE

ZELENI VIKEND

18.8 — 20.8 2006

Letališče Šentvid pri Stični

Program prireditve "Zeleni Vikend"

Petek:

Almost Famous
Zadnji Taxi
Krema
Zgrešeni Primeri
The Chloshers
NEISHA z bandom

Sobota:

Anžej Dežan
Saša Lendero
Alenka Godec
Rudof Gas
Maja Slatinšek
Tanja Žagar
Andraž Hribar
Nina Pušlar

Eva

Mirna Reynolds
Werner & Brigita Šuler
PETAR GRAŠO z bandom

Nedelja:

Zlati Muzikanti
Ans. Ceglar
Ans. Korenine
Boštjan Konečnik
MALIBU

Otroški program

(nedelja):
Damjana Golavšek
Zmajček Ferdo

Ustanovitelj glasila je **Občina Dobropolje**.

Naslov uredništva: Videm 35, 1312 Videm-Dobropolje

Glavna urednica: **Mihaela Steklasa**

(tel.: 7807 069, GSM: 031 561 081,

e-mail: mihaela.steklasa@guest.arnes.si)

Tisk in oblikovanje: **Auroraf** d. o. o.

Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1270 izvodov.